

பானியம் - எண் மூன்று

தரிசனமும் நியமிக்கப்பட்ட காலமும்: ஒரு தீர்க்கதரிசன ஒப்புமை

Jeff Pippenger
2025-02-28

பத்து கன்னியரின் உவமை, ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்காயிரம் பேரின் வரலாற்றில் எழுத்துக்கு எழுத்து மீண்டும் நிகழ்கிறது. முடிவின்போது பேசுகிற தரிசனத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் போது, ஹபக்கூக்கு இரண்டாம் அதிகாரம் அந்த உவமையின் இதயார்த்தத்தை முன்வைக்கிறது.

நான் என் காவலில் நின்று, கோபுரத்தின் மேல் நிலைபெற்று, அவர் என்னோடு என்ன சொல்லுவாரென்று, நான் கண்டிக்கப்படும்போது என்ன பதில் சொல்லவேண்டுமென்றும் காண நோக்கிக்கொண்டிருப்பேன். அப்பொழுது கர்த்தர் எனக்குப் பிரதியுத்தரமளித்து: தரிசனத்தை எழுது; அதை பலகைகளின் மேல் தெளிவாக எழுதிவை; அதை வாசிப்பவன் ஓடத்தக்கபடி எழுது என்றார். ஏனெனில் அந்தத் தரிசனம் இன்னும் குறிக்கப்பட்ட காலத்திற்குரியது; ஆனாலும் முடிவில் அது பேசும், பொய்யுரைக்காது; அது தாமதிப்பதுபோல் தோன்றினாலும், அதற்காகக் காத்திரு; ஏனெனில் அது நிச்சயமாக வரும், தாமதிக்காது. இதோ, உயர்ந்துபோன அவன் ஆவி அவனுக்குள் செம்மையானதல்ல; ஆனாலும் நீதிமான் தன் விசுவாசத்தினாலே வாழ்வான். ஆபகூக் 2:1-4.

தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் இருபத்தேழாம் வசனமும் "நியமிக்கப்பட்ட காலத்தை" அடையாளப்படுத்துகிறது.

இந்த இரு ராஜாக்களின் இருதயங்களும் தீமை செய்யும்படியாக இருக்கும்; அவர்கள் ஒரே மேசையில் அமர்ந்து பொய்களைப் பேசுவார்கள்; ஆனாலும் அது செழிக்காது; ஏனெனில் முடிவு இன்னும் நியமிக்கப்பட்ட காலத்திலேயே இருக்கும். தானியேல் 11:27.

ரோம் நிறுவும் "தரிசனம்" "நியமிக்கப்பட்ட காலத்திற்காக" உள்ளது ; மேலும், ஒரு மேசையில் உட்கார்ந்து தீமை செய்ய மனமுடையவர்களாய் பொய்களைப் பேசுகிறவர்களாய் இருக்கும் அந்த இரு ராஜாக்கள், தரிசனம் "பேசுவதற்கு" முன்பாக வருகிற ஒரு தீர்க்கதரிசன அடையாளக்கல்லைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். நியமிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு முன்பு இரண்டு ராஜாக்கள் "பொய்களை"ப் பேசுகிறார்கள்; ஆனால் நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் தரிசனம் பேசும்போது, அது பொய்சொல்லாது. அந்த நியமிக்கப்பட்ட காலம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டமே; மேலும், அந்த மேசையிலான சந்திப்பு ஒரு தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதியின் தொடக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது "தரிசனம்" வரலாற்றில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தில் நிறைவேறுகிறது.

ஆனால் அது ஞாயிற்று க்கி ழமைச்சட்டத்திற் கு முன்பே நிறு வப்படு
இது வே வெளிப்படையானது ; ஏனெனில் விசுவாசி களுக் கு அந்த
தரிசனத்திற் காகக் காத்தி ருக் கு ம்படி சொல்லப்படு கி றது , மேலு ம் அந்
தரிசனத்தை அறி விக் கு ம்படி யு ம் அவர்களுக் கு சொல்லப்படு கி றது
தரிசனம் இன்னு ம் நிறு வப்படாதி ரு ந்தால், அதன் நிறைவேற்றத்திற் கு
முன்பாகவே அவர்கள் அதைப் பி ரசு ரிக்க மு டி யாது .

எரேமியா அந்தத் தரிசனத்திற்காக "காத்திருக்கிறவர்களை"
பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்:

கர்த்தாவே, நீர் அறிவீரே; என்னை நினைவுகூர்ந்து, என்னைச் சந்தித்து,
என்னைத் துன்புறுத்துகிறவர்களிடத்தில் எனக்காகப் பழிவாங்கும்;
உம்முடைய நீடிய பொறுமையில் என்னை நீக்கிக்கொள்ளாதேயும்;
உமக்காக நான் நிந்தையைச் சகித்தேன் என்பதை அறிந்தருளும். உமது
வார்த்தைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன; நான் அவற்றை உண்டேன்; உமது
வார்த்தை என் இருதயத்திற்கு மகிழ்ச்சியும் களிகூருதலும் ஆனது;
சேனைகளின் தேவனாகிய கர்த்தாவே, நான் உமது நாமத்தினால்
அழைக்கப்படுகிறேன். பரியாசக்காரரின் சபையில் நான் உட்காரவும்
இல்லை, களிகூரவும் இல்லை; உமது கரத்தினால் நான் தனியே
உட்கார்ந்தேன்; ஏனெனில் நீர் என்னை உக்கிரத்தினால் நிரப்பினீர். என்
வேதனை ஏன் இடையறாததாகவும், என் புண் ஆறாததாயும், சுகமடைய
மறுப்பதாயும் இருக்கிறது? நீர் எனக்குப் பொய்யாளனைப்போலவும்,
வற்றிப்போகும் நீர்போலவும் இருப்பீரோ? ஆகையால் கர்த்தர் இவ்வாறு
சொல்லுகிறார்: நீ திரும்பினால், நான் உன்னை மீண்டும் நிறுத்துவேன்;
நீ என் சந்நிதியில் நிற்பாய்; அற்பத்திலிருந்து அருமையானதைப்
பிரித்தெடுத்தால், நீ என் வாயைப்போல இருப்பாய்; அவர்கள்
உன்னிடத்தில் திரும்பட்டும்; ஆனால் நீ அவர்களிடத்தில் திரும்பாதே.
நான் உன்னை இந்த ஜனத்திற்குப் பலப்படுத்தப்பட்ட வெண்கல
மதிலாக்குவேன்; அவர்கள் உன்னோடு போர் செய்வார்கள், ஆனாலும்
உன்மேல் ஜெயங்கொள்ளமாட்டார்கள்; ஏனெனில் நான் உன்னைக்
காப்பாற்றவும் உன்னை விடுவிக்கவும் உன்னோடு இருக்கிறேன் என்று
கர்த்தர் சொல்லுகிறார். நான் உன்னைத் துன்மார்க்கரின் கையிலிருந்து
விடுவிப்பேன்; கொடூரரின் கையிலிருந்து உன்னை மீட்பேன். எரேமியா
15:15-21.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் உள்ள ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டமே
"நினைவுகூருதல்" என்ற அடையாளம் குறிக்கப்படும் இடமாகும்.
எப்போதும் நினைவுகூரப்பட வேண்டிய சப்தம் அங்கேயே இறுதியான
சோதனைக் காரியமாக ஆகிறது. மறக்கப்பட்டிருந்த தீரின் வேசி
அங்கேயே நினைவுகூரப்படுகிறாள். அங்கேயே தேவன் பாபிலோனின்
பாவங்களை நினைவுகூர்ந்து, அவளுக்கு இரட்டிப்பு தீர்ப்பை அளிக்கிறார்.

பேச்சு அமைந்துள்ள வழிக்குறி அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில்
ஞாயிற்று க்கி ழமைச்சட்டமே ஆகு ம்; ஏனெனில் அங்கே பூ மி யி லி ரு ந்
எழு ம் மி ரு கம் ஒரு மகாநாகம்போல "பேசு கி றது ." அதே வழி க்கு றி ப

பாலாமி ன் தீ ர்க்கதரிசன வரிசையி ல்கழு தையு ம் "பேசு கி றது ." யோவா
ஸ்நானகர் பி றக்கு ம்போது , தெய்வீ கமாகப் பேசு வதி லி ரு ந்து
கட்டு ப்படு த்தப்பட்டி ரு ந்த அவனு டைய தந்தையான சகரியா "பேசு கி றார்

எட்டாம் நாளில் அவர்கள் குழந்தைக்கு விருத்தசேதனம் செய்ய வர,
அவன் தந்தையின் பெயரின்படி அவனை சகரியா என்று அழைக்க
முற்பட்டார்கள். ஆனால் அவன் தாய் பதிலளித்து, "அப்படியல்ல; அவன்
யோவான் என்று அழைக்கப்பட வேண்டும்" என்றாள். அதற்கு அவர்கள்
அவளிடம், "உன் உறவினரிலே இந்தப் பெயரால் அழைக்கப்படும்
ஒருவரும் இல்லை" என்றார்கள். பின்னர், அவனை எவ்வாறு அழைக்க
வேண்டும் என்று அவன் தந்தையிடம் சைகையால் விசாரித்தார்கள்.
அப்போது அவர் ஒரு எழுதுபலகையை கேட்டுக்கொண்டு, "அவன் பெயர்
யோவான்" என்று எழுதினார். அதனால் அனைவரும்
ஆச்சரியப்பட்டார்கள். உடனே அவரது வாய் திறக்கப்பட்டது; அவரது
நாவும் கட்டிழக்கப்பட்டது; அவர் பேசித் தேவனைத் துதித்தார். லூக்கா
1:59-64.

அமெரிக்காவில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் அமல்படுத்தப்படும்
வேளையில், பாப்பரசாட்சியின் மரணகரமான காயம் குணமாகிறது;
அப்பொழுது, ஏழினினும் வந்த எட்டாவது ராஜ்யமாக அவள் ஆகிறாள்;
அதேபோல, அமெரிக்கா—அதன் ஜனாதிபதி டொனால்ட் டிரம்ப்,
ஏழினினும் வந்த எட்டாவது ஜனாதிபதியாக இருப்பதால். அதே
காலப்புள்ளியில், ஒரு கொடியாக நூற்று நாற்பத்திநாலாயிரம் பேர்
உயர்த்தப்படுகிறார்கள். அந்த நூற்று நாற்பத்திநாலாயிரம் பேர்,
ஏழினினும் வந்த எட்டாவது சபையாக இருக்கிறார்கள்.
ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது எண் எட்டு குறிக்கப்படுகிறது;
மேலும், எட்டாம் நாளில்தான் யோவான் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டான்,
சகாரியா பேசினார். "சகாரியா" என்பதன் பொருள், தேவன்
"நினைவுகூர்ந்தார்" என்பதாகும். ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம்,
"நினைவுகூரப்பட" வேண்டிய உண்மையான சபாத்தின் கள்ளநகலாகும்.
ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது, தீருவின் வேசி
"நினைவுகூரப்படுகிறாள்." பாபிலோனின் பாவங்களை தேவன்
"நினைவுகூர்ந்து," அவளுடைய நியாயத்தீர்ப்பை இரட்டிப்பாக்குவது
ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் வேளையிலேயே ஆகும்.

எரேமி யா, மு தல் ஏமாற்றத்தி னால்து ன்பு ற்று , தாமதி க்கி ற
தரிசனத்தி ற்காகக் காத்தி ரு க்கி றவர்களை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து
அவர், தரிசனம் பேசு ம் அக்கு றி ப்பி டப்பட்ட காலத்தி ல், அது
பொய்யாகாதபோது , தேவனு டைய வாயாக ஆகி றவி ழு வாசி களை
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றார். கு றி ப்பி ட்ட காலத்தி ல் பேசு கி
தரிசனத்தி ற்கு மு ன்னதாக, ஒரே மேசையி லி ரு ந்து இரு ராஜாக்கள்
ஒரு வரு க்கொரு வர் பொய்களைப் பேசு கி றார்கள். அந்த நிகழ்வு
ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ற்கு மு ன்பாக நிகழ்கி றது ; ஆகையால் அ
பதி மூ ன்றாம் வசனத்தி லி ரு ந்து பதி னைந்தாம் வசனம் வரை

வி ளக்கப்பட்டு ள்ளபடி , பனியம் என்னு ம் வரலாற்றி ல் நடைபெறு கி றது
அது வே "ஜனங்களிலு ள்ள கொள்ளைக்காரர்கள்" அந்த "தரிசனத்தை"
நிலைநிறு த்து கி ற அதே காலப்பகு தி யாகு ம்.

அந்தக் காலங்களில் தெற்கின் ராஜாவுக்கு விரோதமாக அநேகர்
எழும்புவார்கள்; உன் ஜனங்களில் கொள்ளையாடுகிறவர்களும்
தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தும்படியாகத் தம்மை
உயர்த்திக்கொள்வார்கள்; ஆனாலும் அவர்கள் விழுந்துபோவார்கள்.
தானியேல் 11:14.

"கொள்ளைக்காரர்கள்" என்பது ரோம்; மேலும், கடைசி நாட்களில் ரோம்
என்பது கத்தோலிக்க மதஅமைப்பாகும். போப் தரிசனத்தை
நிலைநிறுத்துகிறார்; மேலும், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு
முன்பாகிய காலகட்டத்திலேயே அவர் அதனைச் செய்கிறார். பானியம்
போரில் அவர் தலையீடு செய்வதன் மூலம் இதைச் செய்கிறார்; அங்கே
டிரம்ப் புடினமேல் மேலோங்குகிறார். அந்தப் போர் கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டில்
நடைபெற்றது; அதுவே புறமத ரோம் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றிற்குள்
நுழைந்த அதே ஆண்டாகும். மகா பொம்பேயு கி.மு. 63 ஆம் ஆண்டில்
எருசலேமை வென்றான். இந்த நிகழ்வு, அவர் கிழக்கில் நடத்திய
படையெடுப்பின்போது, ஹஸ்மோனேய சகோதரர்களான ஹிர்கானுஸ் II
மற்றும் அரிஸ்டோபுலுஸ் II ஆகியோருக்கிடையிலிருந்த உள்நாட்டுப்
போரில் அவர் தலையிட்ட சமயத்தில் நிகழ்ந்தது. பொம்பேயு ஹிர்கானுஸ்
II-ன் பக்கத்தில் நின்று, எருசலேமை முற்றுகையிட்டு, இறுதியில் மூன்று
மாத முற்றுகைக்குப் பின் அந்த நகரத்தை கைப்பற்றினான். இதனால்
யூதேயாவின் சுயாட்சி முடிவுக்கு வந்து, அந்தப் பிராந்தியத்தின் மீது
ரோமப் பேரரசின் கட்டுப்பாடு ஆரம்பமானது; அது பின்னாளில் ரோம
ஆட்சிக்குட்பட்ட ஒரு மாகாணமாக மாற்றமடைந்தது.

ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு முன்பாக, போப் பானியம் என்ற
போருடன் தொடர்புடைய வரலாற்றினுள் மத்தியஸ்தம் செய்கிறார். அவர்
தீர்க்கதரிசன வரலாற்றினுள் நுழையும் போது, அவருடைய தோற்றம்
தரிசனத்தை நிறுவுகிறது; அது அமெரிக்காவில் உள்ள
ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் "நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில்" இன்னும்
"பேசும்" அந்தத் தரிசனமே. தாமதித்த அந்த "தரிசனம்" என்பது
தோல்வியடைந்த முன்னறிவிப்பாகும்; அது பத்து கன்னியரின் உவமையில்
தாமதிக்கும் காலத்தின் தொடக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டியது. மேலும், அது
வெளிப்படுத்தல் பதினான்கில் உள்ள மூன்று தூதர்களில் இரண்டாம்
தூதரின் வருகையையும் குறித்தது. தாமதித்தபோதிலும், அதன்
நிறைவேற்றத்திற்காக "காத்திருக்க" என்ற ஊக்கத்துடன், காத்திருப்புக்
காலத்தை அறிமுகப்படுத்திய ஒரு தோல்வியடைந்த முன்னறிவிப்பு.

மி ல்லரைட் வரலாற்றி ல், தாமதக் காலம் 1844 ஆகஸ்ட் 12 மு தல் 17 வரை
நடைபெற்ற எக்செட்டர் மு காம் கூ ட்டத்தி ல் மு டி வு ற்றது . நிறைவேறாத ஒ
மு ன்ன்றி வி ப்பி னால் உண்டான ஏமாற்றம், இரு வகையான கன்னியரின்

கு ணநலனைக் இறு தி ப்படு த்து வதற்காக ஏற்படு த்தப்பட்ட ஒரு காத்தி ரு காலத்தை அறி மு கப்படு த்தி யது ; அதன்பி ன்மு ன்பேதோல்வி யு ற்றி அந்த மு ன்ன்றி வி ப்பி ற்கான வி ளக்கம் வழங்கப்பட்டது . எக்செட்டரில் அளிக்கப்பட்ட அந்த வி ளக்கம், தரிசனம் நிறைவேறு ம் போது அதனு டன் தொடர்பு டைய வி வரங்களை அடையாளப்படு த்து கி றது . இதே பண்பு கலை மத்தேயு பதி னாறாம் அதி காரத்தி லு ம் காணலாம்; அப்போது கி றி ஸ்து தம்மு டைய சீ ஷர்களை கெய்சரியா பி லி ப்பி க்கு அழைத்து ச் சென்றார். அந்த இடத்தி லி ரு ந்து ஆரம்பி த்து , சி லு வையி ல் நடைபெறவி ரு ந் பற்றி கி றி ஸ்து சீ ஷர்களு க்கு நேரடி யாகக் கற்பி த்தார்.

அந்தக் காலமுதல் இயேசு தாம் எருசலேமுக்கு சென்று, மூப்பர்களாலும் பிரதான ஆசாரியர்களாலும் வேதபாரகராலும் பல பாடுகளை அனுபவித்து, கொல்லப்பட்டு, மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழ வேண்டும் என்பதைத் தமது சீஷர்களுக்குக் காண்பிக்கத் தொடங்கினார். மத்தேயு 16:21.

இப்பொழுது மேற்கோள் காட்டப்பட்ட வசனம், இயேசுவே பேதுரு, இயேசுவை உயிருள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துவென்று அடையாளங்கண்டதிலே பரிசுத்த ஆவியினால் வழிநடத்தப்பட்டிருந்தான் என்று குறிப்பிட்டதுக்கும், அதன் பின்னர் கிறிஸ்து வரப்போகிற சிலுவையைப் பற்றி அவர்களுக்கு போதிக்க ஆரம்பித்தபோது பேதுரு அந்தச் செய்தியை எதிர்த்ததற்காக கிறிஸ்து அவனை சாத்தான் என்று அழைத்ததுக்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். தரிசனம் நிலைநிறுத்தப்படும் போது முத்திரை நீக்கப்படும் செய்தி, இரு வகையான ஆராதகர்களை உருவாக்குகிறது; அவர்கள் இருவரும் பேதுருவினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

கைசரியா பிலிப்பி என்பது பானியம் ஆகும்; இவ்விரண்டும் கிறிஸ்துவின் வரலாற்றுக் கோட்டில் சிலுவைக்காக நியமிக்கப்பட்ட காலத்திற்கும், மில்லரைட் வரலாற்றில் 1844 அக்டோபர் 22-ற்கும், இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கும் வழிநடத்துகின்றன. பானியம், கைசரியா பிலிப்பி, மற்றும் எக்செட்டர் முகாம் கூட்டம் ஆகியவை ஒரே தீர்க்கதரிசன வழிக்குறியாகும். இந்த வழிக்குறியில்தான் கதையாடலுக்குள் போப்பின் அறிமுகத்தின் மூலம் தரிசனம் நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. தரிசனத்தின் நிலைநிறுத்தல் நியமிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு முன்னதாக வருகிறது; ஏனெனில் கைசரியா பிலிப்பி சிலுவைக்கு முன்னதாக இருந்தது, எக்செட்டர் முகாம் கூட்டம் 1844 அக்டோபர் 22-ற்கு முன்னதாக இருந்தது, மேலும் கி.மு. 200-ஆம் ஆண்டிலிருந்த பானியம், கி.மு. 63-ஆம் ஆண்டில் பொம்பேயு எருசலேமைக் கைப்பற்றியதற்கு முன்னதாக இருந்தது. அமெரிக்க ஒன்றியத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு முன் ஏதோ ஒரு காலத்தில், தீருவின் வேசியான போப் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றிற்குள் வெளிப்படையாக நுழைவான். அவன் அப்படிச் செய்யும் போது, தரிசனம் நிலைநிறுத்தப்படுகிறது.

அத்தியாயம் பதினொன்றின் மூன்றாவது பிரதிநிதிப் போரில் இந்தத் தரிசனம் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. முதல் பிரதிநிதிப் போர் கடைசி பிரதிநிதிப் போரை விளக்குகிறது; ஆகையால், கடைசி பிரதிநிதிப் போர் முதல் போருக்கிருந்த அதே தீர்க்கதரிசன பண்புகளை உடையதாக இருக்கும். "சமூகத்தின் ஆட்சியாளர்" என்று பொருள்படும் விளாதிமிர் என்ற பெயரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் தெற்கின் ராஜா, போப்பரும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் ஜனாதிபதியும் இடையிலான கூட்டணியின் மூலம் அடித்துச் செல்லப்படுகிறார். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினேழாம் அதிகாரத்தின் நிறைவேற்றமாக, இறுதி போப் ஏழிலிருந்து வந்த எட்டாவனாக இருப்பான்; அதுபோலவே, இறுதி ஜனாதிபதியும் ஏழிலிருந்து வந்த எட்டாவனாக இருப்பான்; அதேபோல், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரத்தின் கொடிச்சின்னமும் அப்படியே இருக்கும்.

ஆரம்பத்தில் போப்பும் ஜனாதிபதியும் இடையே இருந்த உறவு ஒரு "இரகசியக் கூட்டணியாக" இருந்தது; அதுபோலவே எட்டாவது மற்றும் இறுதியான ஜனாதிபதி போப்புடன் கொள்ளும் கூட்டணியும் "இரகசியமானதாகவே" இருக்கும்; ஏனெனில் இந்தக் காலப்பகுதியில் தீர்க்கதரிசனத்தின்படி தீருவின் வேசி "மறக்கப்படுகிறான்." ரீகனும் போப் ஜான் பால் II-யும் இடையேயான கூட்டணி இரகசியமானதாயிருந்தது; ஆனால் அதே சமயத்தில் போப் பூமியிலேயே மிக எளிதில் அடையாளம் காணப்படும் முகமாக மாறினார். பூமியின் சகல ராஜாக்களுடனும் விபசாரம் செய்கிற தீருவின் வேசியைப் பற்றிக் "மறக்கப்படுவது" என்பது, அவளுடைய எல்லா பாவங்களையும் ஒரே வகையான கலகத்தின் கீழ் ஒன்றிணைக்கும் பாப்பரசாட்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாகும். அந்தப் பண்பு, "தவறிழையாமை" குறித்து கத்தோலிக்க திருச்சபைகள் முன்வைக்கும் உரிமைக்கோரிக்கையே ஆகும். இந்த உண்மையை உணர்வது மிகவும் முக்கியமானது; ஆகையால் இக்கட்டுரையை இப்போது சிஸ்டர் வைட்டின் ஒரு அதிகாரத்தோடு முடிக்கிறேன். அடுத்த கட்டுரையில் இந்தக் கருத்துரைகளைத் தொடர்வோம்; ஆனால் The Great Controversy இலிருந்து பின்வரும் அதிகாரத்தை நீங்கள் வாசிக்கும் போது, டிரம்பின் அமைச்சரவை உறுப்பினர்களில் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொருவரும் ரோமன் கத்தோலிக்கர்களே என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்; அதனுடன் பெந்தெகொஸ்தே இயக்கத்தின் கலவையும், சமீபத்தில் வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் எதிர்க்கிறிஸ்துவுக்காகப் பொதுப் பிரார்த்தனைகளை அழைத்த பிராங்க்ளின் கிரஹாமின் எப்போதும் நிலைத்திருக்கும் செல்வாக்கும் இணைந்துள்ளன.

"மனச்சாட்சியின் சுதந்திரம் அச்சுறுத்தப்படுகின்றது"

"மு ன்னைய ஆண்டு களைவி ட இப்போது ரோமன் மதம் பு ராட்டஸ்டண்ட்களால் மி க அதி கமான அனு கூ லத்து டன் கரு தப்படு கி றது . கத்தோலி க்க மதம் மேலாதி க்க நிலையி ல் இல்லாத

நாடு களில், மேலும் செல்வாக்கைப் பெறுவதற்காக போப்பரசருக்கு ரியோர் சமரசமான போக்கைப் பின்பற்றி வருகிற இடங்களில், சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கின்ற சபைகளைப் போப்பரசின் ஆட்சி க்கட்டமைப்பிலிருந்து பிரித்துக்காட்டுகிறபோதனைகளைக் குறித்து அதிகரித்து வருகிறது. அலட்சியமாகாணப்படுகிறது; எல்லாவற்றையும் பொருட்படுத்திப்பார்த்தால், முக்கியமான அம்சங்களில் நாம் முன்பு எண்ணப்பட்டது போல் இவ்வளவு பரந்த வேறுபாட்டில் இல்லையென்று, நம்முடைய பக்கத்தில் இருந்து கொஞ்சம் தளர்ச்சி காட்டினால் ரோமாவுடன் மேலும் நல்ல புரிதலுக்குள் நம்மை நடத்திச் செல்லும் என்று மகருத்து வேறு என்றிவருகிறது. ஒரு காலத்தில், மிக உயர்ந்த விடைக்குக் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட மனச்சாட்சியின் சுதந்திரத்திற்கு புரட்டஸ்டண்ட்கள் உயர்ந்த மதிப்பளித்தனர். அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு போப்பரசு மதத்தை வெறுக்குமாபடி போதித்தனர்; ரோமாவுடன் ஒற்றுமையை நாடுவது தேவனுக்கு விசுவாசமின்மையாகும் என்று கருதினர். ஆனால் இப்போது வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற மனப்பாங்குகள் எவ்வளவு விரிவாக மாறுபட்டிருக்கின்றன!"

"போப்பரசாட்சியின் பாதுகாவலர்கள், திருச்சபை பழித்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவிக்கின்றனர்; மேலும், புரட்டஸ்தாந்த உலகம் அந்தக் கூற்றை ஏற்றுக்கொள்ள முனைகிறது. அறியாமையும் இருளும் நிறைந்த நூற்றாண்டுகளின் போது அவளுடைய ஆட்சியைச் சின்னமிட்ட அருவருப்புகளாலும் அபத்தங்களாலும் இன்றைய திருச்சபையை நியாயந்தீர்ப்பது அறியாமையே என்று பலர் வலியுறுத்துகின்றனர். அந்நாள்களின் காட்டுமிராண்டித்தனத்தின் விளைவாகவே அவளுடைய பயங்கரமான கொடூரம் இருந்தது என்று அவர்கள் காரணம் கூறி, நவீன நாகரிகத்தின் செல்வாக்கு அவளுடைய உணர்வுகளை மாற்றியிருக்கிறது என்று வாதிடுகின்றனர்."

"எட்டுநூறு ஆண்டுகளாக இப்பெருமதிமிக்க அதிகாரம் முன்வைத்து வந்த தவறாமை என்ற உரிமைக் கூற்றை இவர்கள் மறந்துவிட்டார்களா? அது கைவிடப்பட்டதல்ல; மாறாக, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், இதுவரை எப்போதும் விட அதிகத் தெளிவுடனும் உறுதிப்பாட்டுடனும் அந்தக் கூற்று வலியுறுத்தப்பட்டது. ரோம், 'சபை ஒருபோதும் தவறிழைக்கவில்லை; மேலும், வேதாகமங்களின்படி, அது ஒருபோதும் தவறிழைக்காது' என்று (John L. von Mosheim, Institutes of Ecclesiastical History, book 3, century II, part 2, chapter 2, section 9, note 17) வாதிடுகின்றபோது, கடந்த யுகங்களில் அவளுடைய நடைமுறையை வழிநடத்திய கொள்கைகளை அவள் எவ்வாறு துறக்க முடியும்?"

"தான் தவறாதவள் என்ற தன் உரிமைக் கோரிக்கையைப் போப்பரசரின் திருச்சபை ஒரு போது மிகவிடாது. தன்

கோட்பாடு களை நிராகரிப்பவர்களைத் து ன்பு று த்தி யதி ல் தாம் செய்த அனைத்து ம் நியாயமானதே என அவள் கரு து கி றாள்; வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டால், அதே செயல்களை மீ ண்டு ம் செய்ய மாட்டாளா? இப்போது மதச்சார்பற்ற அரசாங்கங்களால் வி தி க்கப்பட்டு ள்ள கட்டு ப்பாடு கள் நீக்கப்பட்டு , ரோம் தன் மு ந்தைய அதி காரத்தி ல் மீ ண்டு ம் நிலைநிறு த்தப்பட்டால், அவளு டைய கொடு ங்கோன்மையு ம் து ன்பு று த்தலு ம் வி ரைவி ல் மீ ண்டு ம் உயி ர்ப்பெடு க்கு ம்.”

“மனச்சாட்சிச் சுதந்திரத்தைப் பற்றியும், அவளுடைய கொள்கையின் வெற்றியினால் குறிப்பாக ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளை அச்சுறுத்தும் அபாயங்களைப் பற்றியும், போப்பரசர் ஆட்சிக்கட்டமைப்பின் மனப்பாங்கை ஒரு பிரபல எழுத்தாளர் இவ்வாறு கூறுகிறார்: ‘ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளில் ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தைப் பற்றிய எந்தப் பயத்தையும் மதவெறி அல்லது குழந்தைத்தனமென்றே கருத முனைவோர் பலர் உள்ளனர். அத்தகையோர், ரோமன் கத்தோலிக்க அமைப்பின் குணாதிசயத்திலும் மனப்பாங்கிலும் எங்கள் சுதந்திரமான நிறுவனங்களுக்கு விரோதமான எதையும் காணவில்லை; அல்லது அதன் வளர்ச்சியில் எதுவும் அச்சுறுத்தும் முன்னறிவிப்பாக இருப்பதாக உணரவில்லை. ஆகையால், முதலில் எங்கள் அரசாங்கத்தின் சில அடிப்படைத் தத்துவங்களை கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தத்துவங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம்.”

“அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அரசியலமைப்பு மனச்சாட்சியின் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. அதைவிடப் பிரியமானதோ அல்லது அதைவிட அடிப்படையானதோ எதுவுமில்லை. போப் பியஸ் IX அவர்கள், 1854 ஆகஸ்ட் 15 ஆம் தேதியிட்ட தமது சுற்றறிக்கையில், இவ்வாறு கூறினார்: ‘மனச்சாட்சியின் சுதந்திரத்தை ஆதரித்து முன்வைக்கப்படும் அபத்தமானதும் தவறானதுமான கோட்பாடுகள் அல்லது பிதற்றல்கள் மிகக் கொடிய தொற்றான பிழையாகும்—ஒரு அரசில் மற்ற எல்லாவற்றையும் விட மிகுந்த அச்சத்துடன் எச்சரிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பேரிடராகும்.’ அதே போப், 1864 டிசம்பர் 8 ஆம் தேதியிட்ட தமது சுற்றறிக்கையில், ‘மனச்சாட்சியின் சுதந்திரத்தையும் மத ஆராதனையின் சுதந்திரத்தையும் வலியுறுத்துகிறவர்களை,’ மேலும் ‘சபை வலிமையைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று நிலைநிறுத்துகிற எல்லோரையும்’ சபித்துத் தள்ளினார்.”

“அமெரிக்க ஐக்கி ய நாடு களில் ரோமி ன் தனிப்பட்ட அணு கு மு றை அவளு டைய இரு தய மாற்றத்தைக் கு றி க்கவி ல்லை. சக்தி யற்ற நிலையி ல் இரு க்கு ம்போது அவள் சகி ப்பு த்தன்மையைக் கடைப்பி டி க்கி றாள். பி ஷப் ஓ’கானர் கூ று கி றார்: ‘கத்தோலி க்க உலகத்தி ற்கு ஆபத்தி ன்றி அதற்கெதி ரான நிலையை நடைமு றைக்கு கொண்டு வரமு டி யு ம் வரையி ல் மட்டு மே மதச்சு தந்தி ரம் சகி த்து க்கொள்ளப்படு கி றது .’... செயி ண்ட் லூ யி ஸ் பேராயர் ஒரு மு இவ்வாறு கூ றி னார்: ‘மதவி ரோதமு ம் அவநம்பி க்கையு ம்

குற்றங்களாகும்; மேலும், இத்தாலி மற்றும் ஸ்பெயின் போன்ற கிறிஸ்தவ நாடுகளில், அங்கு மக்கள் அனைவரும் கத்தோலிக்கர்களாயும், கத்தோலிக்க மதம் தேசத்தின் சட்டத்தின் அத்தியாவசிய அங்கமாகவும் இருக்கும் இடங்களில், அவை பிற குற்றங்களைப்போலவே தண்டிக்கப்படுகின்றன.'..."

"கத்தோலிக்கச் சபையில் உள்ள ஒவ்வொரு கார்டினலும், பேராயரும், ஆயரும் போப்புக்குச் விசுவாசப் பிரமாணம் செய்கிறார்; அதில் பின்வரும் சொற்கள் இடம்பெறுகின்றன: 'கெட்டுக்கொள்கையாளர், பிளவுபடுத்துவோர், மேலும் எங்கள் கூறப்பட்ட ஆண்டவராகிய (போப்புக்கு), அல்லது அவருடைய மேற்கூறிய வாரிசுகளுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சிசெய்பவர்கள் ஆகியோரை, என் முழு திறமையாலும் நான் துன்புறுத்தியும் எதிர்த்தும் இருப்பேன்.'—Josiah Strong, Our Country, ch. 5, pars. 2–4.

ரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயக் கூட்டத்தினுள் உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கின்றனர் என்பது உண்மையே. அந்தச் சபையில் ஆயிரக்கணக்கானோர் தமக்குள்ள மிகச் சிறந்த வெளிச்சத்தின்படி தேவனைச் சேவித்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு அவருடைய வார்த்தையை அணுக அனுமதி வழங்கப்படவில்லை; ஆகையால் அவர்கள் சத்தியத்தை உணர்ந்து பிரித்தறியவில்லை. உயிருள்ள இருதயப் பணிவிடைக்கும் வெறும் முறைகள் மற்றும் சடங்குகளின் சுற்றுப்பாதைக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டை அவர்கள் ஒருபோதும் கண்டதில்லை. ஏமாற்றமளிக்கும் மற்றும் திருப்தியளிக்காத விசுவாசத்தில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த ஆத்துமாக்களை தேவன் இரக்கமிகு கனிவுடன் நோக்குகிறார். அவர்களைச் சூழ்ந்திருக்கும் அடர்ந்த இருளை ஊடுருவி ஒளிக்கதிர்கள் புகுமாறு அவர் செய்வார். இயேசுவுக்குள் இருக்கும் படியே சத்தியத்தை அவர் அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவார்; இன்னும் அநேகர் அவருடைய ஜனங்களோடு தங்களுடைய இடத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

"ஆனால், ஒரு அமைப்பாகிய ரோமன் மதவாதம், கிறிஸ்து வின் சுவிசேஷத்துடன் இப்பொழுது இசைவாக இருப்பதில்லை; அவருடைய வரலாற்றின் முன்னாட்களில் எந்தக் காலத்திலும் இருந்ததற்கு ம் மேலாக அல்ல. பிரொட்டஸ்டன்ட் சபைகள் மிகுந்த இருளில் உள்ளன; இல்லாவிட்டால், அவை காலங்களின் அடையாளங்களை உணர்ந்திருப்பன. ரோமச் சபை தனிப்பட்டங்களிலும் செயல்முறைகளிலும் தூரவிடப்படுகிறது. தன் செல்வாக்கை விரிவுபடுத்தவும், தன் வல்லமையை அதிகரிக்கவும், உலகத்தின் மேலான கட்டுப்பாட்டை மீண்டும்கைப்பற்றவும், துன்புறுத்தலை மறுபடியும் நிலைநிறுத்தவும், பிரொட்டஸ்டன்டியம் செய்த அனைத்தையும் அழித்தொழிக்கவும், கொடியது ம் உறுதியானது மா ஒரு மோதலுக்கான ஆயத்தமாக, அவள் ஒவ்வொரு யுக்தியையும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாள். கத்தோலிக்கம் எல்லாத்திசைகளிலும் நிலைபெற்று முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

பி ரொட்டஸ்டன்ட் நாடு களில் அவளு டைய சபைகளு ம் தொழு கைக்கூ டங்களு ம் எண்ணிக்கையி ல் அதி கரித்து வரு வதைக் காணு ங்கள். அமெரிக்காவி ல் அவளு டைய கல்லூ ரிகளு ம் வேதபாடசாலைகளு ம் எவ்வளவு பி ரபலமடைந்து ள்ளன என்று ம், அவற்றி ற்கு பி ரொட்டஸ்டன்டர்களால் எவ்வளவு பரவலாக ஆதரவு அளிக்கப்படு கி றது என்று ம் கவனியு ங்கள். இங்கி லாந்தி ல் சடங்கு வாது வளர்ந்து வரு வதையு ம், கத்தோலி க்கர்களின் அணிகளில் அடி க்கடி நிகழு ம் வி லகி ச் சேர்வு களையு ம் பாரு ங்கள். இந்தச் செயல்கள் அனைத்து ம், சு வி சேஷத்தி ன் தூ யக் கொள்கைகளை மதி ப்பவர்களெல்லாரிடத்தி லு ம் கவலையை எழு ப்ப வேண்டி யவையாகு ம்.”

“புராட்டஸ்டண்டுகள் போப்பாட்சியுடன் கையாடலும் அதனை ஆதரிப்பதுமான செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர்; போப்புவாதிகளே தாமே கண்டு ஆச்சரியப்படுகின்றதும் புரிந்துகொள்ளத் தவறுகின்றதுமான சமரசங்களையும் சலுகைகளையும் அவர்கள் செய்துள்ளனர். ரோமன் மதவாதத்தின் உண்மையான இயல்பையும், அதன் ஆதிக்கத்தினால் அஞ்சத்தக்க அபாயங்களையும் மக்கள் கண்டுகொள்ளாமல் தங்கள் கண்களை மூடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடியியல் மற்றும் மதச் சுதந்திரத்திற்கு மிகவும் அபாயகரமான இந்தப் பகைவரின் முன்னேற்றங்களை எதிர்த்து நிற்க மக்கள் விழிப்புணர்த்தப்பட வேண்டும்.”

“கத்தோலிக்க மதம் கவர்ச்சியற்றது என்றும், அதன் ஆராதனை சலிப்பூட்டும், பொருளற்ற சடங்குகளின் ஒரு சுழற்சியே என்றும் அநேகப் புராட்டஸ்டண்டுகள் கருதுகின்றனர். இவ்விடத்தில் அவர்கள் தவறுகின்றனர். ரோம மதம் வஞ்சகத்தின் மீது அமைந்திருந்தாலும், அது கரடுமுரடானதும் திறமையற்றதுமான ஒரு போலிவேடம் அல்ல. ரோமத் திருச்சபையின் மார்க்கச் சேவை மிகவும் ஆழமான தாக்கத்தை உண்டாக்கும் சடங்கு முறையாகும். அதன் பிரமாண்டமான வெளிப்பாடும், கம்பீரமான சடங்குகளும் மக்களின் புலன்களை மயக்கி, பகுத்தறிவின் சத்தத்தையும் மனச்சாட்சியின் குரலையும் மௌனப்படுத்துகின்றன. கண் கவரப்படுகிறது. மகத்தான ஆலயங்கள், கம்பீரமான ஊர்வலங்கள், பொன்னாலான பலிபீடங்கள், ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட திருத்தலங்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஓவியங்கள், மற்றும் நேர்த்தியான சிற்பக்கலை ஆகியவை அழகின்மீதான நேசத்தைத் தூண்டுகின்றன. செவியும் வசப்படுத்தப்படுகிறது. இசை ஒப்புயர்வற்றது. அவளுடைய மகத்தான பேராலயங்களின் உயர்ந்த குவிமாடங்களிலும் தூண்கூழ்ந்த நடைவழிகளிலும் ஒலிமுழக்கத்துடன் எழும்பும்போது, அநேகக் குரல்களின் இனிமையோடு கலந்த ஆழ்ந்த ஒலியுடைய ஆர்கள் இசையின் வளமான நாதங்கள், மனதில் பயபக்தியையும் மரியாதையையும் பதியச் செய்யாமல் இருக்க முடியாது.”

“பாவத்தால் வாடு ம் ஆத்து மாவி ன் ஏக்கங்களை வெறு மனே பரிகசி ப்பதற்கே உகந்த இந்த வெளிப்பு ற ஆடம்பரம், பகட்டு த்தனம், சடங்கு மு றைகள் ஆகி யவை உள்ளார்ந்த சீ ர்கேட்டி ன் சான்றாகு ம். கி றி ஸ்து வி ன் சமயத்தி ற்கு அதனைப் பரிந்து ரைக்க இத்தகைய கவர்ச்சி கள் தேவையி ல்லை. சி லு வையி லி ரு ந்து பி ரகாசி க்கு ம் உண்மையான கி றி ஸ்தவம் இவ்வளவு தூ ய்மையு ம் இனிமையு ம் உடையதாகத் தோன்று கி றது ; ஆகையால் எந்த வெளிப்பு ற அலங்காரங்களாலு ம் அதன் உண்மையான மதி ப்பை உயர்த்த மு டி யாது . தேவனிடத்தி ல் மதி ப்பு டையது பரிசு த்தத்தி ன் அழகு ம், சாந்தமு ம் அமைதி யு ம் நிறைந்த ஆவி யு ம் ஆகு ம்.”

“எழுத்து நடையின் மின்னும் மெருகு அவசியமாகச் சுத்தமான, உயர்ந்த சிந்தனையின் அளவுகோலாக இருப்பதில்லை. கலையைப் பற்றிய உயர்ந்த கருத்துகளும், ரசனையின் நுட்பமான செம்மையும், அடிக்கடி பூமியாசையாலும் இன்பவாஞ்சையாலும் ஆளப்படும் மனங்களில் காணப்படுகின்றன. ஆன்மாவின் அத்தியாவசிய தேவைகளை மனிதர்கள் மறந்துபோகும்படிக்கும், வருங்கால அழிவில்லாத ஜீவனை அவர்கள் கண்மறக்கும்படிக்கும், தம்முடைய அளவிலா உதவியாளரிடமிருந்து விலகிப்போகும்படிக்கும், இவ்வுலகத்திற்காக மட்டுமே அவர்கள் வாழும்படிக்கும், சாத்தான் இவற்றை அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறான்.”

“வெளிப்புறச் சடங்குகளால் ஆன ஒரு மதம், புதுப்பிக்கப்படாத இருதயத்திற்கு ஈர்ப்பானதாகும். கத்தோலிக்க ஆராதனையின் ஆடம்பரமும் சடங்குகளும் பலரை வஞ்சிக்கிற மயக்கும், வசீகரிக்கும் வல்லமையைக் கொண்டுள்ளன; அதன் விளைவாக அவர்கள் ரோமன் திருச்சபையைப் பரலோகத்தின் நுழைவாயிலே எனக் கருதத் தொடங்குகிறார்கள். சத்தியத்தின் அஸ்திவாரத்தின் மேல் தங்கள் கால்களை உறுதியாக நாட்டியவர்களும், தேவனுடைய ஆவியினால் whose hearts are renewed by the Spirit of God, are proof against her influence. ஆயிரக்கணக்கானோர் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அனுபவமயமான அறிவில்லாதவர்களாயிருந்து, வல்லமையற்ற தேவபக்தியின் வடிவங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி நடத்தப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு மதமே மக்கள் கூட்டங்கள் விரும்புவதாயுள்ளது.”

“பாவமன்னிப்பு வழங்கு ம் அதி காரம் தமக்கு ண்டெனச் சபை உரிமை கோரு வது , ரோமன் கத்தோலி க்கரை பாவஞ்செய்யத் தமக்கு ச் சு தந்தி ரமு ண்டென்று உணரச் செய்கி றது ; மேலு ம், தன் மன்னிப்பு வழங்கப்படாதி ரு க்கு ம் அறி க்கையீ ட்டு ச் சடங்கு , தீ மைக்கு ப்பூ ரண இடமளிக்கவு ம் மு னைகி றது . வி ழு ந்து போன மனிதனின் மு ன் மு ழங்காலி ட்டு , தன் இரு தயத்தி ன் இரகசி யமான சி ந்தனைகளையு ம் கற்பனைகளையு ம் அறி க்கையீ ட்டி ல் வெளிப்படு த்து கி றவன், தன் மனிதக் கண்ணியத்தைத் தாழ்த்தி , தன் ஆத்து மாவி ன் ஒவ்வொரு உயரிய உந்து தலையு ம் இழி வு படு த்து கி றான். தன் வாழ்வி ன் பாவங்களை ஒரு ஆசாரியனிடம்—தவறி டு கி ற, பாவமு ள்ள

மாந்தனாகி யவனிடமு ம்,மேலு ம்மி க அதி கமாக மது வி னாலு ம்
காமவெறி யி னாலு ம்
கெடு க்கப்பட்டி ரு ப்பவனிடமு ம்—வெளிப்படு த்து வதால்,அவனு டைய
கு ணநலனின் அளவு கோல்தாழ்த்தப்படு கி றது ;அதன் வி ளைவாக
அவன் அசு த்தப்படு கி றான்.தேவனைப்பற்றி ய அவனு டைய எண்ணம்,
வி ழு ந்து போன மனு ஷகு லத்தி ன் சாயலு க்கே தாழ்த்தப்படு கி றது
ஏனெனில் ஆசாரியன் தேவனின் பி ரதி நிதி யாக நிற்கி றான். மனிதன்
மனிதனு க்கு ச் செய்யு ம் இந்த இழி வு படு த்து ம் அறி க்கையீ டே,
உலகத்தை அசு த்தப்படு த்தி யு ம் இறு தி யான அழி வி ற்கு அதைப்
பொரு த்தமாக்கி யு ம் வரு கி றதீ மையி ன் பெரு ம்பகு தி பாய்ந்தோம
மறைமூ ல ஊற்றாகு ம். எனினு ம், சு ய இன்பத்தை நேசி ப்பவனு க்கு ,
தேவனிடத்தி ல் ஆத்து மாவைத் தி றப்பதைவி ட ஒரு சகமர்த்தி யி டத்தி
அறி க்கையி டு வது அதி கம் இன்பகரமாக இரு க்கி றது . பாவத்தைத்
து றப்பதைவி ட பி ராயச்சி த்தம் செய்வதே மனிதச் ச பாவத்தி ற்கு
ஏற்றதாகத் தோன்று கி றது ;மாம்ச இச்சைகளைச் சி லு வையி ல்
அறையு வதற்கு ப்பதி லாக,மரு ட்சட்டையாலு ம் மு ள்ளா க்கொடி யாலு
வதைபடு த்து ம் சங்கி லி களாலு ம் மாம்சத்தைஒடு க்கு வது எளிதாக
இரு க்கி றது .மாம்சீ க இரு தயம்கி றி ஸ்து வி ன்நு கத்தடி க்கு
கீ ழ்படி வதைவி ட சு மக்கத் தயாராயி ரு க்கி றநு கத்தடி மி கக்
கனமானதாகு ம்.”

“கிறிஸ்துவின் முதலாவது வருகைக்காலத்தில் இருந்த யூத சபைக்கும்
ரோமச் சபைக்கும் இடையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமை உள்ளது.
யூதர்கள் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் ஒவ்வொரு
கோட்பாட்டையும் இரகசியமாக மிதித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும்,
வெளிப்படையாக அதன் கட்டளைகளைக் கடுமையாகக்
கடைப்பிடிப்பவர்களாயிருந்து, கீழ்ப்படிதலை வேதனையுடனும்
பாரமுடனும் ஆக்குகிற வகையில் அதன்மேல் கோரிக்கைகளையும்
மரபுகளையும் சுமத்தினர். யூதர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை
மதிப்பதாக வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொண்டதுபோல, ரோமக்
கத்தோலிக்கரும் சிலுவைக்குப் பயபக்தி செலுத்துவதாகக்
கூறுகின்றனர். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் அடையாளத்தை
உயர்த்திப் போற்றுகின்றனர்; ஆனால் தங்கள் வாழ்க்கையில், அது
எவரைக் குறிக்கின்றதோ அவரையே மறுக்கின்றனர்.”

“பாப்பி யர்கள் தங்கள் தேவாலயங்களின் மேல், தங்கள் பலி பீ டங்களின்
மேல், தங்கள் ஆடைகளின் மேல் சி லு வைகளை நிறு வு கி ன்றனர்.
எங்கு ம் சி லு வையி ன் அடையாளம் காணப்படு கி றது . எங்கு ம் அது
வெளிப்படையாக மதி க்கப்படவு ம் உயர்த்தப்படவு ம் செய்கி றது .
ஆனால் கி றி ஸ்து வி ன் போதனைகள் அர்த்தமற்ற மரபு கள், பொய்யான
வி ளக்கங்கள், மற்றும் ம் கடு மையான கட்டாயங்களின் பெரு ங்கு வி யலி
கீ ழ்பு தைக்கப்பட்டு ள்ளன. மூ டவெறி கொண்ட யூ தரைப்பற்றி இரட்சகர்
கூ றி ய வார்த்தைகள், ரோமன் கத்தோலி க்கதி ரு ச்சபையி ன்
தலைவர்களு க்கு இன்னு ம் அதி கவலி மையு டன் பொரு ந்து கி ன்றன
'அவர்கள் சு மக்க அரியதாயு ம் பாரமாயு மி ரு க்கி ற சு மைகளை கட்டி

மனு ஷரு டைய தோள்களின்மேல் ஏற்று கி றார்கள்; தாங்களோ தங்கள் வி ரலி னாலாவது அவைகளை அசைக்கமாட்டார்கள்.' Matthew 23:4. மனச்சாட்சி யு ள்ள ஆத்து மாக்கள் கோபமடைந்த தேவனு டைய உக்கி ரத்தை அஞ்சி த் தொடர்ந்த பயத்தி ல் வைக்கப்படு கி ன்றனர்; அதேவேளையி ல்தி ரு ச்சபையி ன் பல உயர்பதவி யி னர் ஆடம்பரத்தி லு இன்பவி லாசத்தி லு ம் வாழ்கி ன்றனர்."

"சிலைகளையும் புனித நினைவுச்சின்னங்களையும் வணங்குதல், புனிதர்களை வேண்டிக்கொள்ளுதல், மற்றும் போப்பரை உயர்த்திப் புகழ்தல் ஆகியவை மக்களின் மனங்களை தேவனிடமிருந்தும் அவருடைய குமாரனிடமிருந்தும் விலக்கிச் செல்லச் செய்வதற்கான சாத்தானின் தந்திரங்களாகும். அவர்களுடைய அழிவை நிறைவேற்றுவதற்காக, இரட்சிப்பை அவர்கள் காணக்கூடிய ஒரேவராகிய அவரிடமிருந்து அவர்களின் கவனத்தைத் திருப்ப அவன் முயல்கிறான். 'பாடுபட்டு சுமையால் சோர்ந்திருப்பவர்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதலை அளிப்பேன்' என்று கூறியிருக்கிறவருக்குப் பதிலாக நிறுத்தக்கூடிய எந்தப் பொருளிடத்திற்கும் அவன் அவர்களைத் திருப்பிவிடுவான். மத்தேயு 11:28."

"தேவனுடைய குணாதிசயத்தையும், பாவத்தின் இயல்பையும், மகா மோதலில் உண்மையாகப் பந்தயமாக உள்ள முக்கியக் காரியங்களையும் தவறாக வெளிப்படுத்துவது சாத்தானுடைய இடையறாத முயற்சியாகும். அவனுடைய கபடத் தர்க்கம் தெய்வீக நியாயப்பிரமாணத்தின் கட்டாயப் பொறுப்பைச் சுருக்கி, மனிதர்களுக்கு பாவம் செய்ய உரிமை அளிக்கிறது. அதே நேரத்தில், அவர்கள் தேவனை அன்பினால் அல்ல, பயத்தினாலும் வெறுப்பினாலும் நோக்கும் அளவுக்கு, அவர்களுள் தேவனைப் பற்றிய பொய்யான கருத்துக்களைப் பேணுமாறு அவன் செய்கிறான். அவனுடைய சொந்த குணாதிசயத்தில் இயற்கையாகவே உள்ள கொடூரம் சிருஷ்டிகர்த்தருக்கே உரியதாகக் கருதப்படுகிறது; அது சமய முறைமைகளில் உருவகப்படுத்தப்பட்டு, ஆராதனை முறைகளில் வெளிப்படுகிறது. இவ்வாறு மனிதர்களின் மனங்கள் குருடாக்கப்படுகின்றன; தேவனுக்கு விரோதமாகப் போர் செய்யும்படி சாத்தான் அவர்களைத் தன்னுடைய கருவிகளாகப் பாதுகாத்துக்கொள்கிறான். தெய்வீக குணாதிசயங்களைப் பற்றிய சீர்குலைந்த கருத்துகளினால், தேவனுடைய அனுகிரகத்தைப் பெற மனிதப் பலிகள் அவசியம் என்று புறஜாதியினர் நம்பும்படி வழிநடத்தப்பட்டார்கள்; மேலும் விக்கிரகாராதனையின் பல்வேறு வடிவங்களின் கீழ் பயங்கரமான கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டுள்ளன."

"பு றமதத்தி ன் வடி வங்களையு ம்கி றி ஸ்தவத்தையு ம் ஒன்றி ணைத்த ரோமன் கத்தோலி க்க தி ரு ச்சபை, பு றமதத்தைப் போலவே தேவனு டைய கு ணத்தைத் தவறாகப் பி ரதி பலி த்ததனால், அதற்கு க் கு றையாத கொடூ ரமு ம் வெறு ப்பூ ட்டத்தக்கது மான செயல்மு றைகளைச்

கையாண்டது . ரோமி ன் மேலாதி க்கத்தி ன் நாட்களில், அவளு டைய போதனைகளு க்கு இணக்கம் அளிக்கு ம்படி கட்டாயப்படு த்து வதற்கு த் து ன்பு று த்து ம்கரு வி கள் இரு ந்தன. அவளு டைய உரிமைக்கோரிக்கைகளை ஒப்பு க்கொள்ளாதவர்களு க்காகத் தகனத் தூ ண் இரு ந்தது . நியாயத்தீ ர்ப்பி ல் வெளிப்படு த்தப்படு ம் வரையி லு ஒரு போது ம் அறி யப்படாத அளவி லான படு கொலைகள் நிகழ்ந்தன. தி ரு ச்சபையி ன் உயர்ப்பதி யி னர், தங்களு டைய அதி பதி யான சாத்தானின் கீ ழ், உயி ரைப் பறி க்காமல், இயன்றவரை மி கு தி யான வேதனையை உண்டாக்கு ம் வழி களைகண்டு பி டி க்க ஆய்ந்தறி ந்தனர். அநேக சந்தர்ப்பங்களில், அந்த நரகமயமான செயல்மு றை, மனித சகி ப்பு த்தன்மையி ன்கடைசி எல்லைவரை மீ ண்டு ம் மீ ண்டு ம் நடைமு றைப்படு த்தப்பட்டது ; இறு தி யி ல், இயற்கை அந்தப் போராட்டத்தை வி ட்டு வி ட்டபோது , பாடு பட்டவன் மரணத்தை இனிய வி டு தலையாக வரவேற்றான்.

“ரோமுக்கு எதிரானவர்களின் நிலை இவ்வாறாயிருந்தது. அவளுடைய பற்றாளர்களுக்காக, சாட்டையடியின் ஒழுக்கக்கல்வியையும், பட்டினியால் வாடும் பசியையும், எண்ணத்திற்கெல்லாம் எட்டிய, இதயத்தை அருவருப்புறச் செய்யும் ஒவ்வொரு வடிவிலுமான உடல் கடுமைத்தவங்களையும் அவள் வைத்திருந்தாள். பரலோகத்தின் அனுகிரகத்தைப் பெறுவதற்காக, பாவமன்னிப்பை நாடியவர்கள் இயற்கையின் நியாயங்களை மீறுவதன்மூலம் தேவனுடைய நியாயங்களையும் மீறினர். மனிதனின் பூமியிலுள்ள வாழ்வுப் பயணத்தை ஆசீர்வதித்து மகிழ்விக்கும்படி அவர் ஏற்படுத்திய பந்தங்களை அறுத்தெறியும்படி அவர்கள் போதிக்கப்பட்டனர். தேவாலயக் கல்லறைத் தோட்டம், தமது இயற்கையான பாசங்களை அடக்குவதற்காகவும், தமக்குச் சேர்ப்பட்ட மனிதர்களின் மீதுள்ள இரக்கம் நிறைந்த ஒவ்வொரு சிந்தனையையும் உணர்வையும் தேவனுக்கு அருவருப்பானவை என ஒடுக்குவதற்காகவும், வீணான முயற்சிகளில் தங்கள் வாழ்நாளைச் செலவிட்ட பல இலட்சக்கணக்கான பலிகளைக் கொண்டுள்ளது.”

“நூ ற்றாண்டு களாக வெளிப்படு த்தப்பட்ட சாத்தானின் தி ட்டமி ட்ட கொடூ ரத்தை நாம் பு ரிந்து கொள்ள வி ரு ம்பி னால்—தேவனைப்பற்றி ஒரு போது ம் கேளாதவர்களிடத்தி ல் அல்ல, கி றி ஸ்தவ உலகத்தி ன் அச்சமயத்தி ன் இதயப்பகு தி யி லேயு ம் அதன் மு ழு பரப்பளவி லேயு ட வெளிப்பட்டதைக் காண வி ரு ம்பி னால்—நாம் ரோம மதவாதத்தி ன் வரலாற்றைப் பார்ப்பதே போது ம். இந்த மகா வஞ்சக அமைப்பி ன் மூ லம் தீ மையி ன் அதி பதி , தேவனு க்கு ப்பழி யையு ம் மனிதனு க்கு த் து யரத்தையு ம் உண்டாக்கு ம் தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்று கி றான். மேலு ம், தி ரு ச்சபையி ன் தலைவர்களின் மூ லம் தன்னை மறைத்து க்கொண்டு தன்கி ரியையை அவன் எவ்வாறு நிறைவேற்று கி றான் என்பதை நாம் காணு ம்போது , வேதாகமத்தி ன்மேல் அவனு க்கு ள்ள மி கு ந்த வி ரோதத்தை நாங்கள் இன்னு ம் நன்றாகப் பு ரிந்து கொள்ளலாம். அந்தப் பு த்தகம்

வாசி க்கப்படு மானால், தேவனு டைய இரக்கமு ம் அன்பு ம் வெளிப்படு ம்; இந்தப் பாரமான சு மைகளில் எதையு ம் அவர் மனு ஷர்கள்மேல் ஏற்று வதி ல்லை என்பது காணப்படு ம். அவர் கேட்பதெல்லாம் நொறு ங்கி யது ம் மனந்தி ரு ம்பி யது மான இரு தயத்தையு ம், தாழ்மையான, கீ ழ்ப்படி தலு ள்ள ஆவி யையு ம் மட்டு மே.”

“பரலோகத்திற்குத் தகுதியானவர்களாகும்படி ஆண்களும் பெண்களும் தங்களைத் துறவியறங்களில் அடைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு கிறிஸ்து தமது வாழ்க்கையில் எந்த முன்னுதாரணத்தையும் அளிப்பதில்லை. அன்பும் இரக்கமும் அடக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் ஒருபோதும் போதித்ததில்லை. இரட்சகரின் இருதயம் அன்பினால் நிரம்பி வழிந்தது. மனிதன் ஒழுக்கப் பரிபூரணத்திற்குத் தாழ்மையுடன் மேலும் மேலும் நெருங்கும் அளவிற்கு, அவனுடைய உணர்வுகள் அதற்கேற்ப மேலும் கூர்மையடைகின்றன; பாவத்தை உணரும் அவனுடைய தெளிவு இன்னும் தீவிரமடைகிறது; துன்புறுகிறோரிடத்திலான அவனுடைய இரக்கம் இன்னும் ஆழமடைகிறது. போப் தன்னை கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதி என்று உரிமைகோருகிறான்; ஆனால் அவனுடைய குணம் நம்முடைய இரட்சகருடைய குணத்துடன் ஒப்பிடும்போது எவ்வாறு நிற்கிறது? பரலோகத்தின் ராஜாவாகிய தமக்குப் பணிவிடை செலுத்தவில்லை என்பதற்காக மனிதர்களைச் சிறையிலோ வதைக்கருவியிலோ ஒப்படைத்தவர் என்று கிறிஸ்து ஒருபோதும் அறியப்பட்டாரா? அவரை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களை மரணத்திற்குத் தீர்ப்பளித்துக் கண்டித்த அவரது சத்தம் ஒருபோதும் கேட்கப்பட்டதா? சமாரியாவின் ஒரு கிராம மக்கள் அவரை அற்பமாக எண்ணியபோது, அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் கோபக்கலக்கத்தால் நிரம்பி, ‘ஆண்டவரே, எலியா செய்ததுபோல நாங்களும் வானத்திலிருந்து அக்கினி இறங்கி அவர்களை அழித்துவிடும்படி கட்டளையிட வேண்டுமா?’ என்று கேட்டான். இயேசு தமது சீஷனை இரக்கத்தோடு நோக்கி, அவனுடைய கடுங்கோபமான ஆவியைத் திட்டி, ‘மனுஷகுமாரன் மனிதர்களுடைய ஜீவன்களை அழிக்க வரவில்லை, இரட்சிக்கவே வந்திருக்கிறார்’ என்றார். லூக்கா 9:54, 56. கிறிஸ்து வெளிப்படுத்திய ஆவியிலிருந்து தம்மை அவருடைய பிரதிநிதி என்று கூறுகிறவரின் ஆவி எவ்வளவு வேறுபட்டதாக இருக்கிறது.”

“ரோமச் சபை இப்போது உலகத்தி ன் மு ன் அழகி ய தோற்றத்தைக் காட்டி , தன்னு டைய கொடு ரமான கொடு மைகளின் வரலாற்றை மன்னிப்பு க் கூ றல்களால் மூ டி மறைக்கி றது . அவள் கி றி ஸ்து வைப் போன்ற ஆடைகளைத் தரித்து க்கொண்டி ரு க்கி றாள்; ஆனால் அவள் மாறாதவளே. கடந்த யு கங்களில் இரு ந்த பாப்பரசாட்சி யி ன் ஒவ்வொரு கொள்கையு ம் இன்று நிலவு கி ன்றதே. மி கு ந்த இரு ளான காலங்களில் உரு வாக்கப்பட்ட கோட்பாடு கள் இன்னு ம் பற்றி க் கொள்ளப்பட்டவையே. யாரு ம் தம்மையே ஏமாற்றி க் கொள்ள வேண்டாம். இப்போது பி ராட்டஸ்டண்டு கள் மி கவு ம் ஆயத்தத்து டன் கௌரவி க்க மு னைகி ற அந்தப் பாப்பரசாட்சி , தேவனு டைய

மனு ஷர்கள் தங்கள் ஜீ வனையே பணயம் வைத்து அவளு டைய அக்கி ரமத்தை வெளிப்படு த்த எழு ந்து நின்ற சீ ர்தி ரு த்தக் காலங்களில் உலகத்தை ஆண்ட அதே பாப்பரசாட்சி யே. ராஜாக்களையு ம் பி ரதானர்களையு ம் அடக்கி ஆண்டதோடு ம், தேவனு க்கே உரிய உரிமைகளைத் தனக்கே உரியவையாகக் கோரியதோடு ம் காணப்பட்ட அதே பெரு மையு ம் அகந்தையான உரிமைகோரலையு ம் அவள் உடையவளாயி ரு க்கி றாள். மனித சு தந்தி ரத்தை நசு க்கி , உன்னதமானவரு டைய பரிசு த்தவான்களை வதம் செய்த காலத்தி ல் இரு ந்ததைவி ட இப்போது அவளு டைய ஆவி எவ்வி தத்தி லு ம் கு றை கொடு ரமோ அடக்கு மு றையோ உடையதல்ல."

"பாபராட்சி என்பது, தீர்க்கதரிசனம் அவள் எப்படியாக இருக்கும் என்று அறிவித்ததோ அதுவே ஆகும்; அதாவது, கடைசி காலங்களின் விசுவாசவிலகுதல் ஆகும். 2 தெசலோனிகேயர் 2:3, 4. தன் நோக்கத்தை மிகச் சிறப்பாக நிறைவேற்ற உதவும் குணவடிவத்தை ஏற்றுக்கொள்வது அவளுடைய கொள்கையின் ஒரு பகுதியாகும்; ஆனால் பச்சோந்தியின் மாறுபடும் தோற்றத்தின் கீழ், பாம்பின் மாறாத விஷத்தன்மையை அவள் மறைத்துக்கொள்கிறாள். 'மதவெறியர்களுடனோ, மதவெறி சந்தேகத்துக்குரியவர்களுடனோ நம்பிக்கை காக்கப்பட வேண்டியதில்லை' (Lenfant, volume 1, page 516) என்று அவள் அறிவிக்கிறாள். ஆயிரம் ஆண்டுகளாகப் பரிசுத்தவான்களின் இரத்தத்தில் எழுதப்பட்ட வரலாற்றுப் பதிவைக் கொண்ட இந்த அதிகாரம், இப்போது கிறிஸ்துவின் சபையின் ஒரு பகுதியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமோ?"

"புராட்டஸ்டண்ட் நாடுகளில், முந்தைய காலங்களை விடக் கத்தோலிக்கம் புராட்டஸ்டண்டத்திலிருந்து இப்போது அவ்வளவு விரிவாக வேறுபட்டதல்ல என்ற வாதம் முன்வைக்கப்பட்டிருப்பது காரணமற்றதன்று. ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது; ஆனால் அந்த மாற்றம் பாப்பரசாட்சியில் இல்லை. உண்மையாகவே, இப்போது நிலவிவரும் புராட்டஸ்டண்டத்தின் பெரும்பகுதியை கத்தோலிக்கம் ஒத்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது; ஏனெனில், மறுமலர்ச்சியாளர்களின் நாட்களிலிருந்து புராட்டஸ்டண்டம் மிகுந்த அளவில் சீரழிந்துவிட்டது."

"பு ரொட்டஸ்டண்ட் சபைகள் உலகத்தி ன் அரு ளைப் நாடி க் கொண்டி ரு ந்தபடி யால், பொய்யான கரு ணை அவர்களு டைய கண்களை கு ரு டாக்கி யு ள்ளது . எல்லா தீ மையையு ம் பற்றி யு ம் நன்மையே எண்ணு வது சரி என்று அல்லாமல் வேறொன்றையு ம் அவர்கள் காணவி ல்லை; இதன் தவி ர்க்க மு டி யாத வி ளைவாக, இறு தி யி ல் எல்லா நன்மையையு ம் பற்றி யு ம் தீ மையே நம்பு வார்கள். பரிசு த்தவான்களு க்கென்று ஒரு மு றை ஒப்படைக்கப்பட்ட வி சு வாசத்தைக் காக்க மு ணைந்து நிற்பதற்கு ப் பதி லாக, இப்போது அவர்கள், சொல்லப்போனால், அவளைப்பற்றி ய தங்களு டைய கரு ணையற்ற கரு த்து க்காக ரோமாவி டம் மன்னிப்பு க் கோரிக் கொண்டு , தங்களு டைய மதவெறி க்காக மன்னிப்பு

யாசி க்கி றவர்களாயி ரு க்கி ன்றனர்.”

ரோமப் பிரிவின்மீது எந்த ஆதரவும் இல்லாதவர்களில்கூட ஒரு பெரிய தரப்பினர், அவளுடைய அதிகாரமும் செல்வாக்கும் மூலம் எழும் அபாயத்தை மிகச் சிறிதாகவே உணர்கிறார்கள். நடுக்காலத்தில் நிலவிய அறிவுசார் மற்றும் ஒழுக்க இருள், அவளுடைய கோட்பாடுகள், மூடநம்பிக்கைகள், ஒடுக்குமுறை ஆகியவை பரவுவதற்கு சாதகமானதாக இருந்தது; மேலும், இக்காலத்தின் உயர்ந்த அறிவும், அறிவின் பொதுவான பரவலும், மதச் சார்ந்த விஷயங்களில் அதிகரித்து வரும் சுதந்திர மனப்பான்மையும், சகிப்பின்மையும் கொடுங்கோலாட்சியும் மீண்டும் எழுவதைத் தடுக்கின்றன என்று அநேகர் வாதிடுகிறார்கள். இத்தகைய நிலைமைகள் இவ்வளவு வெளிச்சமுற்ற யுகத்தில் நிலவும் என்ற எண்ணமே பரிகாசத்துக்குள்ளாகிறது. இந்தத் தலைமுறையின்மேல் அறிவுசார், ஒழுக்க, மதச் சார்ந்த பெரிய ஒளி பிரகாசித்து வருகிறது என்பது உண்மையே. தேவனுடைய பரிசுத்த வார்த்தையின் திறந்த பக்கங்களில், பரலோகத்திலிருந்து வரும் ஒளி உலகின்மேல் பொழியப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அருளப்பட்ட ஒளி எவ்வளவு பெரிதோ, அதை வளைத்து மாற்றி நிராகரிக்கிறவர்களின் இருளும் அவ்வளவு பெரிதாகும் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

“வேதாகமத்தை ஜெபபூர்வமாக ஆராய்ந்து படிப்பது, போப்பாட்சியின் உண்மையான குணாதிசயத்தைப் புரொட்டஸ்தாந்தருக்குக் காட்டி, அதனை அருவருத்து விலக்கிச் செல்லும்படியாக அவர்களை நடத்தும்; ஆனால், பலர் தங்களது சொந்த அறிவுக் கர்வத்தில் இவ்வளவு ஞானிகளாயிருக்கிறார்கள்; ஆகையால், சத்தியத்திற்குள் வழிநடத்தப்படுவதற்காகத் தாழ்மையுடன் தேவனைத் தேட வேண்டிய அவசியம் தமக்கில்லை என்று எண்ணுகிறார்கள். தங்கள் வெளிச்சத்தின்மேல் பெருமைபேசுகிறபோதிலும், அவர்கள் வேதாகமங்களையும் தேவனுடைய வல்லமையையும் அறியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். தங்கள் மனச்சாட்சிகளை அமைதிப்படுத்துவதற்கு அவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு வழி வேண்டும்; ஆகவே, மிகவும் ஆவிக்குரியதல்லாததும் தாழ்மைப்படுத்தாததுமானதையே அவர்கள் நாடுகிறார்கள். அவர்கள் விரும்புவது, தேவனை நினைவுகூரும் முறையாகத் தோன்றினாலும், உண்மையில் அவரை மறந்துவிடுவதற்கான ஒரு முறையே. இவர்கள் எல்லாருடைய தேவைகளையும் நிறைவேற்றுவதற்கு போப்பாட்சி மிகவும் ஏற்றதாக இருக்கிறது. அது மனிதகுலத்தின் இரண்டு வகுப்புகளுக்காகத் தயாராயிருக்கிறது; இவ்விரு வகுப்புகளும் கிட்டத்தட்ட முழு உலகத்தையும் உள்ளடக்கியவை—தங்கள் கிரியைகளினால் இரட்சிக்கப்பட விரும்புகிறவர்கள், மற்றும் தங்கள் பாவங்களிலேயே இரட்சிக்கப்பட விரும்புகிறவர்கள். இதுவே அதன் வல்லமையின் இரகசியம்.”

“மி கு ந்த அறி வு சார் இரு ள் நிலவி ய ஒரு காலம், பாப்பரசாட்சி யி ன் வெற்றி க்கு ச்சாதகமானதாக இரு ந்தது என்பது காட்டப்பட்டி ரு க்கி றது அதேபோல், மி கு ந்த அறி வு சார் ஒளி நிறைந்த ஒரு காலமு ம் அதன் வெற்றி க்கு ச்சமமாகவே சாதகமானது என்பது ம் இன்னு ம் வெளிப்படு த்தப்படு ம். கடந்த யு கங்களில், மனிதர்கள் தேவனு டைய வார்த்தையி ன்றி யு ம் சத்தி யத்தி ன் அறி வி ன்றி யு ம் இரு ந்தபோது அவர்கள் கண்கள் கட்டப்பட்டி ரு ந்தன; தங்கள் கால்களு க்கு வி ரிக்கப்பட்டி ரு ந்த வலையைப் பார்க்காது , ஆயி ரக்கணக்கானோர் அதி ல் சி க்கு ண்டார்கள். இந்தத் தலைமு றையி ல், ‘பொய்யாக அறி வி யல்’ என்று அழைக்கப்படு கி ற’ மனித ஊகங்களின் பளபளப்பால் பலரின் கண்கள் மயங்கி வி டு கி ன்றன; அவர்கள் அந்த வலையை உணரவி ல்லை, கண்கட்டப்பட்டவர்களைப் போலவே அதற்கு ள் எளிதாக நு ழைகி ன்றனர். மனிதனின் அறி வாற்றல்கள் அவன் படைத்தவரிடமி ரு ந்து கி டைத்த வரமாகக் கரு தப்படவேண்டு ம் என்று ம் அவை சத்தி யத்தி ற்கு ம் நீதி க்கு ம் சேவையாற்று ம்படி பயன்படு த்தப்படவேண்டு ம் என்று ம் தேவன் நிர்ணயி த்தார்; ஆனால் அகந்தையு ம் பேராசையு ம் பேணப்படு ம்போது , மேலு ம் மனிதர்கள் தமது சொந்தக் கோட்பாடு களை தேவனு டைய வார்த்தைக்கு மேலாக உயர்த்து ம்போது , அப்போது அறி வு த்தி றன் அறி யாமையைவி ட அதி கமான தீ மையைச் செய்யக்கூ டு ம். இவ்வாறு , வேதாகமத்தி ன் மீ தான வி சு வாசத்தைத் தளர்த்தி வரு ம் இக்காலத்தி ன் பொய்யான அறி வி யல், இரு ண்ட யு கங்களில் பாப்பரசாட்சி யி ன் பெரு க்கத்தி ற்கா வழி யைத் தி றந்த அறி வை மறைத்து வைத்தது போலவே, அதன் மனமகி ழ்வூ ட்டு ம் வடி வங்களோடு அதைப் ஏற்று க்கொள்ளு ம் வழி யையு ம் ஆயத்தப்படு த்து வதி ல் அதே அளவு வெற்றி யடையு ம்.”

“இப்போது அமெரிக்க ஐக்கி ய நாடு களில், சபையி ன் நிறு வனங்களு க்கு ம் வழக்கங்களு க்கு ம் அரசி ன் ஆதரவை உறு தி ப்படு த்து வதற்காக நடைபெற்று வரு ம் இயக்கங்களில், பு ராட்டஸ்டண்டு கள் பாப்பரசு வாதி களின் அடி ச்சு வடு களைப் பி ன்பற்று கி ன்றனர். அது மட்டு மல்ல, பழைய உலகி ல் தான் இழந்தி ரு ரு மேலாதி க்கத்தை, பு ராட்டஸ்டண்ட் அமெரிக்காவி ல் மீ ண்டு ம் பெறு வதற்காக பாப்பரசாட்சி க்கு அவர்கள் கதவைத் தி றந்து வி டு கி ன்றனர். மேலு ம், இந்த இயக்கத்தி ற்கு அதி கமான மு க்கி யத்து வத்தை அளிப்பது என்னவெனில், இதன் பி ரதான கு றி க்கோள்ளாயி ற்று க்கி ழமை ஆசரிப்பை அமல்படு த்து வதாகு ம்; அ ரோமி லி ரு ந்து தோன்றி ய ஒரு வழக்கம், மேலு ம் அதையே தன் அதி காரத்தி ன் அடையாளம் என்று அவள் உரிமைகோரு கி றாள். தேவனு டைய கட்டளைகளைக் காட்டி லு ம் மனித பாரம்பரியங்களு க்கு மரியாதை செலு த்து ம் மனப்பான்மையு ம், உலகி யலான வழக்கங்களு க்கு ஒத்தி சைவது மான மனப்பான்மையு ம் உடைய பாப்பரசாட்சி யி ன் ஆவி யே பு ராட்டஸ்டண்ட் சபைகளில் ஊடு ரு வி , அவர்களு க்கு மு ன்பாக பாப்பரசாட்சி செய்த அதே ஞாயி ற்று க்கி ழமை உயர்த்தி ப்போற்று ம் வேலையைச் செய்யு ம்படி அவற்றை வழி நடத்தி க்

கொண்டு செல்கி றது .”

“வாசகர் விரைவில் வரவிருக்கும் மோதலில் பயன்படுத்தப்படவிருக்கும் செயலாற்றும் வல்லமைகளை அறிந்துகொள்ள விரும்பினால், கடந்த காலங்களில் அதே நோக்கத்திற்காக ரோம் பயன்படுத்திய முறைகளின் பதிவை அவர் பின்தொடர்ந்தாலே போதும். பாப்பர்கள் மற்றும் புராட்டஸ்டன்கள் இணைந்து தங்களுடைய கோட்பாடுகளை நிராகரிப்பவர்களை எவ்வாறு நடத்துவார்கள் என்பதை அவர் அறிய விரும்பினால், சபாத்தையும் அதைப் பாதுகாத்தவர்களையும் நோக்கி ரோம் வெளிப்படுத்திய மனப்பாங்கை அவர் காணட்டும்.

“அரசாணைகள், பொதுச் சபைகள், மற்றும் லௌகிக அதிகாரத்தால் ஆதரிக்கப்பட்ட திருச்சபை ஒழுங்குவிதிகள் ஆகியவையே, அந்தப் புறமத விழா கிறிஸ்தவ உலகில் கௌரவமான நிலையை அடைவதற்கான படிகளாயின. ஞாயிறு நாளைக் கடைப்பிடிக்கச் செய்வதற்கான முதல் பொதுவான நடவடிக்கை கான்ஸ்டன்டைன் இயற்றிய சட்டமாயிருந்தது. (A.D. 321) இந்த அரசாணை, “சூரியனின் வணக்கத்திற்குரிய நாளில்” நகரங்களில் வசிப்பவர்கள் ஓய்வெடுக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டது; ஆனால், கிராமப்புறங்களில் வாழ்பவர்கள் தங்கள் விவசாயச் செயல்களில் தொடர்ந்து ஈடுபட அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். நடைமுறையில் அது ஒரு புறமதச் சட்டமாயிருந்தபோதிலும், கிறிஸ்தவத்தை பெயரளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருந்த பேரரசரால் அது அமல்படுத்தப்பட்டது.”

“தெய்வீக அதிகாரத்திற்கு அரச மண்டேட்டு போதுமான மாற்றாக அமையாதபடியால், அரசகுமாரர்களின் அருளைப் நாடிய ஆயராகிய யூசீபியஸ், மேலும் கான்ஸ்டன்டைனின் நெருங்கிய நண்பரும் புகழ்ச்சியாளருமான அவன், கிறிஸ்து ஓய்வுநாளை ஞாயிற்றுக்கிழமையாக்கி மாற்றிவிட்டார் என்ற கூற்றை முன்வைத்தான். இந்தப் புதிய போதனையை நிரூபிப்பதற்காக வேதாகமங்களில் இருந்து ஒரே ஒரு சாட்சியும் முன்வைக்கப்படவில்லை. யூசீபியஸ் தானே அறியாமலேயே அதன் பொய்மையை ஒப்புக்கொண்டு, அந்த மாற்றத்தின் உண்மையான ஆசிரியர்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறான். ‘அனைத்துக் காரியங்களும்,’ என்று அவன் கூறுகிறான், ‘ஓய்வுநாளில் செய்யப்பட வேண்டிய கடமையாக இருந்த எதுவோ அவைகளை நாங்கள் கர்த்தருடைய நாளுக்கு மாற்றியுள்ளோம்.’—Robert Cox, Sabbath Laws and Sabbath Duties, page 538. ஆனால், அடிப்படையற்றதாயிருந்த போதிலும், ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கான அந்த வாதம், கர்த்தருடைய ஓய்வுநாளை மிதித்தழிக்க மனிதர்களுக்கு துணிவூட்டியது. உலகத்தினால் கௌரவிக்கப்பட விரும்பிய அனைவரும் அந்தப் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விழாவை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.”

“பாப்பரசாட்சி யம் உறு தி யாக நிலைபெற்றபோது , ஞாயி ற்று க்கி ழமையை உயர்த்து ம் வேலை தொடர்ந்து

முன்னெடுக்கப்பட்டது. ஒரு காலத்திற் கு, மக்கள் தேவாலய ஆராதனையி ல் கலந்து கொள்ளாத நேரங்களில் விவசாய உழைப்பி ல் ஈடுபட்டனர்; மேலும் ஏழாம் நாள் இன்னும் சப்தநாளாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் படிப்படியாக ஒரு மாற்றம் ஏற்படு த்தப்பட்டது. பரிசுத்தப் பொறுப்பி ல் இருப்போர் ஞாயிற்றுக்கிழமையி ல் எந்த குடியியல் வழக்கிலு ம் தீர்ப்பு வழங்கத் தடைசெய்யப்பட்டனர். அதன்பின்பு வி ரைவி லேயே, எந்த நிலைமையிலிருப்பவர்களாக இருந்தாலும், எல்லாரு ம் பொதுவான உழைப்பிலிருந்து விலகியிருக்கு ம்படி கட்டளையிடப்பட்டனர்; அதற்கு கீழ்ப்படியாவிட்டால் சுதந்திரர்களுக் அபராதமு ம், பணியாளர்களின் நிலையி ல் சாட்டையடியு ம் விதிக்கப்படு மென அறிவிக்கப்பட்டது. பின்னர், செல்வந்தர்கள் தங்களுடைய சொத்துக்களில் பாதி யை இழப்பதன் மூலம் தண்டிக்கப்பட வேண்டு ம் என்று ஆணையிடப்பட்டது; இறுதியில், அவர்கள் இன்னும் பிடிவாதமாக இருந்தால் அடிமைகளாக்கப்பட வேண்டு ம் என்று ம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. தாழ்ந்த வர்க்கத்தினர் நிரந்தர நாடு கடத்தலை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது."

"அற்புதங்களும் கூட உதவிக்காக அழைக்கப்பட்டன. பிற அதிசயங்கள், ஞாயிற்றுக்கிழமையில் தன் வயலை உழத்தயாராக இருந்த ஒரு விவசாயி தன் கலப்பையை இரும்புக் கருவியால் சுத்தம் செய்தபோது, அந்த இரும்பு அவன் கையில் இறுக ஒட்டிக்கொண்டது; மேலும், இரண்டு ஆண்டுகள் அவன் அதனைத் தன்னுடன் சுமந்துச்சென்றான்; அது 'அவனுக்கு அளவுகடந்த பெரிய வேதனையும் அவமானமும் உண்டாக்கியது' என்று அறிவிக்கப்பட்டது.—Francis West, Historical and Practical Discourse on the Lord's Day, page 174."

"பின்னர், ஞாயிற்றுக்கிழமையை மீறுகிறவர்களைப் பரிஷ் ஆசாரியர் கண்டித்து, அவர்கள் திருச்சபைக்குச் சென்று தங்கள் ஜெபங்களைச் செய்யு ம்படியாக அறிவுறுத்த வேண்டு ம்; இல்லையெனில் அவர்கள் தங்கள் மேலும் அயலார் மேலும் ஏதோ பெரிய ஆபத்தை வரவழைத்துக்கொள்ளக்கூடு ம் என்று போபு உத்தரவிட்டார். ஒரு திருச்சபைக்கு மு, பின்னாளில் மிகவும் பரவலாகப் பயன்படு த்தப்பட்ட புராட்டஸ்டண்டு களாலு ம் கூட முன்வைக்கப்பட்ட அந்த வாதத்தை முன்வைத்தது; அதாவது, சிலர் ஞாயிற்றுக்கிழமை உழைத்துக்கொண்டிருக்கு ம்போது மின்னலால் தாக்கப்பட்டதால், அது வேசப்தம் ஆகவே இருக்க வேண்டு ம் என்றது. 'இந்த நாளை அவர்கள் அலட்சியப்படுத்தி யதினமேல் தேவனுடைய அதிருப்தி எவ்வளவு மிகுந்ததாக இருந்தது என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது என்று அந்த மதகுருமார்கள்கூறினர். பின்னர், ஆசாரியரு ம் ஊழியக்காரரு ம், ராஜாக்களு ம் இளவரசர்களு ம், எல்லா விசுவாசமுள்ள மக்களு ம், 'அந்த நாள் மீண்டு ம் தன்கௌரவத்திற் கு மீட்டெடுக்கப்படு ம்படியாக, மேலும் கிறிஸ்தவத்தின் மரியாதைக்காக இனிமேல் அதைப் பெரு ம்பக்தியுடன் அனுசரிக்கப்படு ம்படியாக, தங்களால் இயன்ற எல்லா முயற்சியையும் கவனத்தையு ம் செலுத்த வேண்டு ம்' என்று வேண்டு கோள் விடுக்கப்பட்டது."—Thomas Morer,

சபைகளின் ஆணைகள் போதாமையாக இருப்பது நிரூபிக்கப்பட்டபோது, ஞாயிற்றுக்கிழமையில் உழைப்பதிலிருந்து மக்களை விலக்கும்படி, அவர்கள் இருதயங்களில் பயங்கரத்தை உண்டாக்கி அவர்களை கட்டாயப்படுத்தும் ஒரு அரசாணையை வெளியிடுமாறு லௌகிக அதிகாரிகள் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டனர். ரோமாவில் நடத்தப்பட்ட ஒரு சமயச் சபையில், முந்தைய தீர்மானங்கள் அனைத்தும் இன்னும் அதிக வலிமையுடனும் கம்பீரத்துடனும் மறுபடியும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன. அவை திருச்சபைச் சட்டத்திலும் உட்படுத்தப்பட்டு, கிறிஸ்தவ உலகத்தின் ஏறத்தாழ அனைத்துப் பகுதிகளிலும் குடியாட்சி அதிகாரிகளால் அமல்படுத்தப்பட்டன. (Heylyn, History of the Sabbath, pt. 2, ch. 5, sec. 7 ஐக் காண்க.)

“இன்னும், ஞாயிற்றுக்கிழமையை ஆசரிப்பதற்கான வேதாகம அதிகாரம் இல்லாதிருத்தல் சிறிதளவான சங்கடத்தையே அல்ல, பெரும் இடர்பாடையும் உண்டாக்கியது. ‘ஏழாம் நாள் உன் தேவனாகிய கர்த்தரின் ஓய்வுநாள்’ என்ற யெகோவாவின் வெளிப்படையான அறிவிப்பை ஒதுக்கிவைத்து, சூரியனின் நாளை கௌரவிக்கத் தமது போதகர்களுக்கு என்ன உரிமை உண்டு என்று மக்கள் கேள்வி எழுப்பினர். வேதாகமச் சாட்சியின் பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்காக, வேறு உபாயங்கள் அவசியமானதாகின. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலத்தில் இங்கிலாந்தின் சபைகளைச் சந்தித்த ஞாயிற்றுக்கிழமையின் ஒரு தீவிர ஆதரவாளர், சத்தியத்திற்கான விசுவாசமுள்ள சாட்சிகளினால் எதிர்க்கப்பட்டான்; அவனுடைய முயற்சிகள் இவ்வளவு பலனற்றவையாக இருந்ததால், அவன் ஒரு காலப்பகுதிக்குத் தேசத்தை விட்டு வெளியேறி, தன் போதனைகளை அமல்படுத்துவதற்கான ஏதாவது வழியைத் தேடினான். அவன் திரும்பிவந்தபோது, அந்தக் குறை நீக்கப்பட்டிருந்தது; பின்னாளிலான அவனுடைய உழைப்புகளில் அவன் அதிக வெற்றியை அடைந்தான். ஞாயிற்றுக்கிழமையை அனுசரிக்க வேண்டிய அவசியமான கட்டளையையும், கீழ்ப்படியாதவர்களை அச்சுறுத்தும் பயங்கர மிரட்டல்களையும் கொண்டதாக, தேவனிடமிருந்தே வந்ததாகக் கூறப்பட்ட ஒரு சுருளை அவன் தன்னுடன் கொண்டு வந்தான். இந்த விலையுயர்ந்த ஆவணம்—அது ஆதரித்த நிறுவலைப் போலவே இழிந்த ஒரு கள்ளப்பிரதி—வானத்திலிருந்து விழுந்ததாகவும், எருசலேமில், கல்வாரியிலுள்ள பரிசுத்த சீமோனின் பலிபீடத்தின் மேல் கண்டெடுக்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் உண்மையில், அது தோன்றிய மூலஸ்தானம் ரோமிலுள்ள போப்பரசரின் அரண்மனையே ஆகும். சபையின் அதிகாரத்தையும் செழிப்பையும் முன்னேற்றுவதற்கான மோசடிகளும் கள்ள ஆவணங்களும் எல்லாக் காலங்களிலும் போப்பிய படிநிலையினால் சட்டபூர்வமானவைகளாகக் கருதப்பட்டன.”

“அந்தச் சூருள் சனிக்கி ழமை பிற்பகல் ஒன்பதாம் மணியான மூன்று மணியி லிருந்து திங்கட்கி ழமை சூரியோதயம் வரை உழைப்பைத் தடைசெய்தது; மேலும் அதன் அதி காரம் அநேக அற்புதங்களினால் உறுதிப்படு த்தப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. நியமிக்கப்பட்ட நேரத்தை மீறி உழைத்தவர்கள் உடல்வாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. தன் தானியத்தை அரைக்க முயன்ற ஒரு ஆலைக்காரன், மாவுக்குப்பதி லாக இரத்தத்தின்பெருக்கு வெளிப்படுவதைக் கண்டான்; மேலும் நீரின் பலமான ஓட்டம் இருந்தபோது லும் ஆலைச்சக்கரம் நின்று விட்டது. அடுப்பில் மாவைப் போட்ட ஒரு பெண், அடுப்பு மிகுந்த சூடாயிருந்தபோது லும், அதை வெளியே எடுத்தபோது அது வேகவில்லாததாகக் கண்டாள். இன்னொருத்தி, ஒன்பதாம் மணியில் சூடுவதற்காக மாவை ஆயத்தப்படுத்தியிருந்து, அதைத் திங்கட்கி ழமை வரை ஒதுக்கி வைக்கத்தீர்மானித்தாள்; ஆனால் மறுநாளில், அது தெய்வீக வல்லமையினால் அப்பங்களாக உருவாக்கப்பட்டுச் சுடப்பட்டிருந்ததைக் கண்டாள். சனிக்கி ழமை ஒன்பதாம் மணிக்குப்பிறகு அப்பம்சுட்ட ஒரு மனிதன், மறுநாள் காலை அதை முறித்தபோது, அதிலிருந்து இரத்தம் பீறிட்டதைக் கண்டான். இவ்வாறான அபத்தமானது மூடநம்பிக்கையானது மானகட்டுக்கதைகளினாலே ஞாயிற்றுக்கி ழமையின் ஆதரவாளர்கள் அதன் பரிசுத்தத்தைக் நிலைநாட்ட முயன்றனர். (See Roger de Hoveden, Annals, vol. 2, pp. 526–530.)”

ஸ்காட்லாந்திலும், இங்கிலாந்தைப் போலவே, பண்டைய சபத்தின் ஒரு பகுதியை அதனுடன் இணைப்பதன் மூலம் ஞாயிற்றுக்கி ழமையை அதிக மரியாதையுடன் கடைப்பிடிப்பது உறுதிசெய்யப்பட்டது. ஆனால் பரிசுத்தமாகக் காக்கப்பட வேண்டிய கால அளவு மாறுபட்டது. ஸ்காட்லாந்து அரசனிடமிருந்து பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒரு அரசாணை, ‘சனிக்கி ழமை நண்பகல் பன்னிரண்டு மணி முதல் பரிசுத்தமானதாகக் கருதப்பட வேண்டும்’ என்றும், அந்த நேரத்திலிருந்து திங்கட்கி ழமை காலைவரை எந்த மனிதனும் உலகியலான வியாபாரங்களில் ஈடுபடக்கூடாது என்றும் அறிவித்தது.—Morer, பக்கங்கள் 290, 291.

“ஆயினும், ஞாயிற்றுக்கி ழமையின் பரிசுத்தத்தைக் நிறுவுவதற்கான எல்லா முயற்சிகளும் இருந்தபோது லும், சபத்தினுடைய தெய்வீக அதி காரத்தையும், அது மாற்றி நிறுத்தப்பட்ட அந்த ஒழுங்கு மனித மூலம் தோன்றியதென்பதையும், பாப்பரசு வாதி களே தாமே வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஒரு பாப்பரசர் சபைக் கூட்டம் தெளிவாக இவ்வாறு அறிவித்தது: ‘எல்லா கிறிஸ்தவர்களுமே ஏழாம் நாள் தேவனால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டது என்பதை நினைவுகூரட்டும்; அது யூதர்களால் மட்டுமல்ல, தேவனை ஆராதிக்கிறதாகக் கூறும் மற்ற எல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு ம அனுசரிக்கப்பட்டு ம் வந்துள்ளது; ஆனாலும் நாம் கிறிஸ்தவர்கள், அவர்களுடைய சபத்தைக் கர்த்தருடைய நாளாக மாற்றியிருக்கிறோம்.’—Ibid., pages 281, 282. தெய்வீக நியாயப்பிரமாணத்தில்கைவைப்பவர்களுக்கு, தாங்கள்

செய்து கொண்டிருந்த செயலின் இயல்பு தெரியாமல் இருந்ததில்லை. அவர்கள் திட்டமிட்டே தங்களை தேவனுக்கு மேல் உயர்த்திக் கொண்டிருந்தார்கள்."

"தன்னுடன் கருத்து வேறுபடுகிறவர்களிடத்தில் ரோம் கடைப்பிடித்த கொள்கைக்கு ஒரு தாக்கமிக்க எடுத்துக்காட்டு, நீண்டகாலமும் இரத்தமூட்டியுமான வால்டென்சியர்களின் துன்புறுத்தலில் காணப்பட்டது; அவர்களில் சிலர் சப்தத்தை அனுசரித்தவர்களாயிருந்தனர். நான்காம் கட்டளைக்கான தங்கள் விசுவாசத்தினிமித்தம் மற்றவர்களும் இதேபோன்ற முறையில் துன்புற்றனர். எத்தியோப்பியா மற்றும் அபிசீனியாவின் சபைகளின் வரலாறு விசேஷமாக முக்கியத்துவமுடையது. இருண்ட யுகங்களின் இருளின் நடுவில், மத்திய ஆப்பிரிக்காவின் கிறிஸ்தவர்கள் உலகத்தின் கண்மறைந்து போய் மறக்கப்பட்டிருந்தார்கள்; இவ்வாறு பல நூற்றாண்டுகளாக அவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தை நடத்துவதில் சுதந்திரத்தை அனுபவித்தனர். ஆனால் இறுதியில் ரோம் அவர்களின் இருப்பைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டது; அபிசீனியாவின் பேரரசர் விரைவில் போப்பை கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதி என ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வஞ்சிக்கப்பட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து மற்ற தளர்வுகளும் நிகழ்ந்தன.

சப்தத்தை ஆசரிப்பதை மிகக் கடுமையான தண்டனைகளின் கீழ் தடைசெய்யும் ஒரு கட்டளைப் பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டது. (Michael Geddes, Church History of Ethiopia, pages 311, 312-ஐ காண்க.) ஆனால் போப்பரசுத் திணிப்பு விரைவில் அத்தனைத் தாங்கமுடியாத நுகமாக மாறியதால், அபிசீனியர் அதனைத் தங்கள் கழுத்திலிருந்து முறித்தெறியத் தீர்மானித்தனர். ஒரு பயங்கரமான போராட்டத்திற்குப் பின்பு ரோமன் மதத்தவர்கள் அவர்களுடைய ஆட்சிப்பரப்பிலிருந்து அகற்றப்பட்டனர்; பண்டைய விசுவாசம் மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்பட்டது. சபைகள் தங்களுடைய சுதந்திரத்தில் மகிழ்ந்தன; மேலும் ரோமின் வஞ்சகம், மதவெறி, மற்றும் ஏகாதிபத்திய அதிகாரம் குறித்து தாங்கள் கற்றுக்கொண்ட பாடத்தை அவர்கள் ஒருபோதும் மறக்கவில்லை. தங்களுடைய தனிமைப்படைந்த அரசாட்சிக்குள் அவர்கள் திருப்தியுடன் தங்கியிருந்தனர்; கிறிஸ்தவ உலகின் மற்ற எல்லோருக்கும் அறியப்படாதவர்களாகவே இருந்தனர்.

ஆப்பிரிக்காவின் சபைகள், பாப்பரசரின் சபை தன்முழு மையான விசுவாசப்பிரசங்கத்திலிருந்து விலகிச் செல்லும் முன்பு சபா எவ்வாறு அனுஷ்டித்ததோ, அதேபோல் அதையும் அனுஷ்டித்தன. தேவனுடைய கற்பனைக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஏழாம் நாளைக் காத்துக்கொண்டிருந்தபோது, மீண்டும், சபையின் வழக்கத்துக்கு இணங்க ஞாயிற்றுக்கிழமையில்தொழிபெயர்ந்தது. விசுவாச ஞானங்கள். உன்னத அதிக்காரத்தைப் பெற்றபின், ரோம் தன் சொந்த ஓய்வு நாளை உயர்த்துவதற்காக தேவனுடைய சபாத்தை மீறித் தெரித்தது; ஆனால் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் ஆண்டுகள் மறைந்திருந்த ஆப்பிரிக்காவின்

சபைகள் இந்த விசுவாசவிடலகுதலி ல்பங்கு கொள்ளவி ல்லை. அவர்கள் ரோமின் ஆட்சிக்கு எகொண்டு வரப்பட்டபோது, உண்மையான சபாத்தை ஒதுக்கி வைத்து பொய்யான ஓய்வு நாளை உயர்த்து ம்படி அவர்கள் கட்டாயப்படு த்தப்பட்டார்கள்; ஆனால் தங்கள் ச தந்தி ரத்தை மீ ண்டு ம்பெற்றவு டனேயே, அவர்கள் நான்காம் கற்பனைக்கு க் கீ ழ்ப்படி வதற்கு தி ரு ம்பி னர்.

“கடந்தகாலத்தின் இந்தப் பதிவுகள், உண்மையான சபாத்திற்கும் அதைப் பாதுகாக்கிறவர்களுக்கும் விரோதமாகிய ரோமாவின் பகைத்தனத்தையும், தானே நிறுவிய அந்த அமைப்பை மகிமைப்படுத்துவதற்காக அவள் பயன்படுத்தும் வழிமுறைகளையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றன. ஞாயிற்றுக்கிழமையை உயர்த்திப் போற்றும் நோக்கில் ரோமன் கத்தோலிக்கரும் புராட்டஸ்தாந்தரும் ஒன்றுசேரும் போது, இந்தக் காட்சிகள் மீண்டும் நிகழும் என்று தேவனுடைய வார்த்தை போதிக்கிறது.”

வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 13-ஆம் அதி காரத்தி ன் தீ ர்க்கதரிசனம், ஆட்டு க்கு ட்டி யை ஒத்த கொம்பு களையு டைய மி ரு கத்தால் கு றி க்கப்படு ம் அதி காரம், ‘பூ மி யையு ம் அதி ல் வாசமாயி ரு க்கி றவர்களையு ம்’ பாப்பரசாட்சி யை வணங்கச் செய்யு ம் என்று அறி வி க்கி றது ; அங்கே அது ‘சி று த்தையை ஒத்த’ மி ரு கத்தால் சி ன்னமாகக் காட்டப்பட்டு ள்ளது . இரண்டு கொம்பு களையு டைய அந்த மி ரு கம், ‘பூ மி யி ல் வாசமாயி ரு க்கி றவர்களு க்கு ச் சொல்லி , அமெ மி ரு கத்து க்கொரு சி லையை உண்டாக்கு ம்படி ‘செய்யவு ம் வேண்டு ம்’ மேலு ம், ‘சி றி யோரு ம் பெரியோரு ம், ஐசு வரியவான்களு ம் தரித்தி ரரு ச தந்தி ரரு ம் அடி மைகளு ம்’ எல்லாரு ம் மி ரு கத்தி ன் மு த்தி ரைனை பெறு ம்படி கட்டளையி டவு ம் வேண்டு ம். வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 13:11-16. ஆட்டு க்கு ட்டி யை ஒத்த கொம்பு களையு டைய மி ரு கத்தால் கு றி க்கப்படு ம் அதி காரம் அமெரிக்க ஐக்கி யநாடு கள் என்பது ம், ரோம் தன் மேலாதி க்கத்தி ற்கு ரிய வி சேஷ அங்கீ காரமாகக் கோரு கி ற ஞாயி று ஆசரிப்பை அமெரிக்க ஐக்கி யநாடு கள் கட்டாயப்படு த்து ம்போது இந்தத் தீ ர்க்கதரிசனம் நிறைவேறு ம் என்பது ம் காட்டப்பட்டு ள்ளது . ஆனால் பாப்பரசாட்சி க்கு செலு த்தப்படு ம் இந்த மரியாதையி ல் அமெரிக்க ஐக்கி யநாடு கள் மட்டு ம் தனியாக இரு க்காது . ஒரு காலத்தி ல் அவளு டைய ஆட்சி யை ஏற்று க்கொண்ட நாடு களில் ரோமி ன் செல்வாக்கு இன்னு ம் அழி ந்து போய்வி டவி ல்லை. மேலு ம், அவளு டைய அதி காரம் மீ ள நிலைநிறு த்தப்படு ம் என்று தீ ர்க்கதரிசனம் மு ன்ன்றி வி க்கி றது . ‘அ தலைகளில் ஒன்றைச் சாவு க்கேது வான காயம்பட்டது போலக் கண்டேன்; அந்தச் சாவு க்கேது வான அவன் காயம் ஆறி ப்போயி ற்று ; பூ மி யி லு ள்ள யாவரு ம் ஆச்சரியத்தோடே அந்த மி ரு கத்தைப் பி ன்பற்றி னார்கள்.’ 3-ஆம் வசனம். அந்தச் சாவு க்கேது வான காயம் உண்டாக்கப்பட்டது , 1798-ஆம் ஆண்டி ல் பாப்பரசாட்சி யி ன் வீ ழ்ச்சி யைச் ச ட்டி க்காட்டு கி றது . இதற்கு ப்பி ன், தீ ர்க்கதரிசி சொல்லு கி றபடி , ‘அந்தச் சாவு க்கேது வான அவன் காயம்

ஆறி ப்போயி ற்று ;பூ மி யி லு ள்ள யாவரு ம் ஆச்சரியத்தோடே அந்த மி ரு கத்தைப் பி ன்பற்றி னார்கள்.' 'பாவ மனிதன்' இரண்டாம் வரு கைவரை தொடர்ந்தி ரு ப்பான் என்று பவு ல்தெளிவாகக் கூ று கி று 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:3-8. காலத்தி ன் இறு தி வரை அவன் வஞ்சகச் செயலி னை மு ன்னெடு த்து ச் செல்லு வான். வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷ ஆசி ரியரு ம், பாப்பரசாட்சி யையே கு றி ப்பி ட்டு , 'ஜீ வபு ஸ்தகத்தி ல் பேரெழு தப்படாத பூ மி யி ன்மேல் வாசமாயி ரு க்கி ற யாவரு ம் அவனை வணங்கு வார்கள்' என்று அறி வி க்கி றார். வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 13:8. பழைய உலகத்தி லு ம் பு தி ய உலகத்தி லு ம், ரோமன் தி ரு ச்சபையி அதி காரத்தி ன் மேல் மட்டு மே நிலைத்தி ரு க்கி ற ஞாயி று நிறு வலு செலு த்தப்படு ம் மரியாதையி ன் மூ லம், பாப்பரசாட்சி வணக்கத்தைப் பெறு ம்.

"பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளில் உள்ள தீர்க்கதரிசன மாணவர்கள் இந்தச் சாட்சியை உலகத்தாருக்கு முன்வைத்துள்ளனர். இப்போது நடைபெற்று வரும் நிகழ்வுகளில், அந்த முன்னறிவிப்பின் நிறைவேற்றத்தின்பால் விரைவான முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆசரிப்பிற்காகத் தெய்வீக அதிகாரம் உண்டு என்ற அதே உரிமைக்கூறும், தேவனிடமிருந்து வந்த கட்டளைக்குப் பதிலாக அதிசயங்களைப் புனைந்த பாப்பரசர் தலைவர்களிடத்தில் இருந்ததுபோலவே, புராட்டஸ்டண்ட் போதகர்களிடத்திலும் உள்ளது; அதேபோல், வேதவசன ஆதாரத்தின் அதே பற்றாக்குறையும் உள்ளது. ஞாயிறு-ஓய்வுநாளை மீறியதற்காகவே தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் மனிதர்கள்மேல் வருவிக்கப்படுகின்றன என்ற வாதம் மீண்டும் மீண்டும் கூறப்படும்; ஏற்கனவே அது வலியுறுத்தப்படத் தொடங்கியுள்ளது. மேலும், ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆசரிப்பை அமல்படுத்தும் இயக்கம் வேகமாக வேரூன்றி வருகிறது."

"தன் கூர்மையான விவேகத்திலும் சூழ்ச்சியிலும் ரோமச் சபை அதிசயிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. வரப்போகிறதைக் அவள் வாசித்தறிய முடியும். பொய்யான சப்தத்தைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் புராட்டஸ்டண்ட் சபைகள் அவளுக்குப் பணிவளிக்கின்றன என்பதையும், அவளே கடந்த நாட்களில் பயன்படுத்திய அதே வழிமுறைகளினாலே அதை அமல்படுத்தத் தம்மை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் கண்டு, அவள் தக்க காலத்தை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறாள். சத்தியத்தின் ஒளியை நிராகரிப்பவர்கள், தன்னைத் தானே பிழையற்றதென்று கூறிக்கொள்ளும் இந்த அதிகாரத்தின் உதவியை, தன்னிடமிருந்து தோன்றிய ஒரு ஏற்பாட்டை உயர்த்துவதற்காக இன்னும் தேடுவார்கள். இந்தச் செயலில் புராட்டஸ்டண்டுகளுக்கு உதவ அவள் எவ்வளவு ஆயத்தமாக முன்வருவாள் என்பதை ஊகிப்பது கடினமல்ல. சபைக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லாதவர்களுடன் எவ்வாறு நடந்து கொள்வது என்பதை பாப்பரசுத் தலைவர்களை விட நன்றாக அறிந்தவர் யார்?"

ரோமன் கத்தோலிக் கதிருச்சபை, உலகமெங்கும் பரவியுள்ள அதன் எல்லாகிளைப்பிரிவுகளுடனும் சேர்ந்து, பாப்பரசரின் ஆசனத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழும்தான் நலன்களுக்கு சேவை செய்யும்படியான அமைக்கப்பட்டது. மான, ஒரு பெரும் ஒருங்கிணைந்த அமைப்பாகத் திகழ்கிறது. பூமியின் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இருக்கும் அதன் கோடிக்கணக்கான உறுப்பினர்கள், தாங்கள் பாப்பரசருக்கான கீழ்ப்படிதல் உணர்வால் கட்டுண்டவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று போதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எந்த நாட்டினராக இருந்தாலும், எந்த அரசாங்கத்தின் கீழ் இருந்தாலும், திருச்சபையின் அதிகாரத்தை மற்ற எல்லா அதிகாரங்களுக்கு மீலமானதாகக் கருதவேண்டும. அவர்கள் அரசுக்கு விசுவாசம் செலுத்துவதாக உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்டாலும், அதற்குப்பின்னால் ரோமுக்குக் கீழ்ப்படிதல் செய்யும்பிரதிஞ்ஞை இருக்கிறது; அவளுடைய நலன்களுக்கு விரோதமான ஒவ்வொரு உறுதியிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கக் கூடியதாக அது உள்ளது.

“ஜாதிகளின் காரியங்களில் தன்னை நுணுக்கமாகவும் இடைவிடாத முயற்சியுடனும் உட்புகுத்திக்கொள்ள அவள் செய்த முயற்சிகளுக்குச் சரித்திரம் சாட்சியமளிக்கிறது; மேலும், ஒரு நிலைப்பிடியைப் பெற்றபின், அரசர்களும் ஜனங்களும் அழிவுக்குள்ளானாலும் கூட, தன் சொந்த நோக்கங்களை இன்னும் முன்னேற்றுவதற்காகச் செயல்பட்டதையும் அது வெளிப்படுத்துகிறது. கி.பி. 1204 ஆம் ஆண்டில், அரகோனின் ராஜாவாகிய பீட்டர் II-இடமிருந்த போப் இன்னசென்ட் III பின்வரும் விசித்திரமான சத்தியப்பிரமாணத்தைப் பெற்றார்: ‘நான், அரகோனியர்களின் ராஜாவாகிய பீட்டர், என் ஆண்டவராகிய போப் இன்னசென்ட்டிற்கும், அவருடைய கத்தோலிக்க வாரிசுகளுக்கும், ரோமச் சபைக்கும் எப்போதும் விசுவாசமுள்ளவனாகவும் கீழ்ப்படிவானாகவும் இருப்பேன் என்று பிரகடனப்படுத்தியும் வாக்குறுதியளித்தும் இருக்கிறேன்; மேலும், கத்தோலிக்க விசுவாசத்தைப் பாதுகாத்தும், மதவெறிக் கெடுதியைத் துரத்தியும், என் ராஜ்யத்தை அவருடைய கீழ்ப்படிதலில் விசுவாசமாகக் காத்தருளுவேன்.’—John Dowling, *The History of Romanism*, b. 5, ch. 6, sec.

“55. ரோமப் போப்பின் அதிகாரத்தைப் பற்றிய, ‘சக்கரவர்த்திகளை பதவியிலிருந்து அகற்றுவது அவனுக்குச் சட்டபூர்வமானது’ என்றும், ‘அநீதியான ஆட்சியாளர்களுக்கான தங்கள் கீழ்ப்படிதல் கடமையிலிருந்து குடிமக்களை அவன் விடுவிக்க முடியும்’ என்றும் கூறப்படும் உரிமைக்கோரிக்கைகளோடும் இது ஒத்திசைவாக இருக்கிறது.”—Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, note 17.

“மேலும், ரோம் ஒரு போதும் மாறுவதில்லை என்பது அவளுடைய பெருமைப் பேச்சு என்பதை நினைவில் கொள்ளப்பட்டு ம். Gregory VII மற்றும் Innocent III ஆகியோரின் கொள்கைகளே இன்று ம் Roman Catholic Church-இன் கொள்கைகளாக உள்ளன. மேலும், அவளுக்கு அதிகாரம் மட்டுமே இருந்தால், கடந்த நூற்றாண்டு களில் செய்த அதே

வல்லமையு டனே அவற்றை இப்போது ம் நடைமு றைப்படு த்து வாள். ஞாயி ற்று க்கி ழமை உயர்த்தப்படு வதற்கான மு யற்சி யி ல் ரோமி ன் உதவி யை ஏற்று க்கொள்ள மு ன்வரு ம்போது , தாங்கள் என்ன செய்கி றார்கள் என்பதை Protestants மி கவு ம் கு றைவாகவே அறி ந்தி ரு க்கி றார்கள். அவர்கள் தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்று வதி ல் உறு தி யாக இரு க்கு ம்போது , ரோம் தன் அதி காரத்தை மீ ண்டு ம் நிலைநிறு த்தவு ம், தன்னிடமி ரு ந்து இழந்து போன மேலாதி க்கத்தை மீ ட்டெடு க்கவு ம் கு றி வைத்து நிற்கி United States-இல் ஒரு மு றை இந்தக் கொள்கை நிலைநிறு த்தப்பட்டு வி ட்டால்—அதாவது , தி ரு ச்சபை மாநிலத்தி ன் அதி காரத்தை பயன்படு த்தவோ கட்டு ப்படு த்தவோ கூ டு ம்; மத அனு ஷ்டானங்கள் உலகி யலான சட்டங்களால் கட்டாயப்படு த்தப்படலாம்; சு ரு க்கமாகச் சொன்னால், தி ரு ச்சபையு ம் மாநிலமு ம் கொண்ட அதி காரம் மனச்சாட்சி யை ஆள வேண்டு ம்—அப்படி யானால், இந்த நாட்டி ல் ரோமி ன் வெற்றி நிச்சயமாகு ம்.”

“இறைவனுடைய வார்த்தை நெருங்கிவரும் அபாயத்தைப்பற்றி எச்சரிக்கை அளித்துள்ளது; இதை அலட்சியப்படுத்தினால், கண்ணியில் இருந்து தப்பிக்க இயலாதபடி மிகவும் தாமதமானபோதுதான், ரோமின் நோக்கங்கள் உண்மையில் என்னவென்பதை புராட்டஸ்டண்ட் உலகம் அறிந்துகொள்ளும். அவள் மௌனமாக அதிகாரத்தில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். அவளுடைய கோட்பாடுகள் சட்டமன்ற மண்டபங்களிலும், சபைகளிலும், மனிதர்களின் இருதயங்களிலும் தமது செல்வாக்கைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அவள் தன் முந்தைய துன்புறுத்தல்கள் மறுபடியும் நிகழ்த்தப்படும் இரகசிய ஒளிவிடங்களுள், தன் உயர்ந்தும் மாபெரும் ஆன அமைப்புகளை குவித்து எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறாள். தன் நேரம் வந்து அடி கொடுக்க வேண்டியபோது, தன் சொந்த நோக்கங்களை முன்னேற்றுவதற்காக, அவள் மறைமுகமாகவும் எவரும் உணராதவாறும் தன் சக்திகளை வலுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாள். அவள் விரும்புவது எல்லாம் சாதகமான நிலைப்பரப்பே; அதுவோ ஏற்கனவே அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ரோமிய அம்சத்தின் நோக்கம் என்னவென்பதை நாம் விரைவில் காணவும் உணரவும் செய்வோம். எவர் இறைவனுடைய வார்த்தையை நம்பி அதற்குக் கீழ்ப்படிவார்களோ, அவர்கள் அதனால் நிந்தனையும் துன்புறுத்தலும் அனுபவிப்பார்கள்.” The Great Controversy, 563–581.